

GŁOS WYBRZEŻA

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok I

GDAŃSK, GDYNIA — PIĄTEK, 18 LIPCA 1947 R.

Nr 30

Hel — Port rybacki przed połowem

KAPITAŁ AMERYKAŃSKI WYCIĄGA RĘCE po kopalnie Zagłębia Ruhry

Żadnego zagadnienia gospodarczego nie rozpatrzono na konferencji paryskiej

PARYŻ, 17.7. (PAP). — Omawiając wyniki obrad konferencji pryskiej dziennik „Franc Tireur” podkreśla, że mogą one wywołać nieporozumienie pomiędzy wielkimi mocarstwami w sprawie Zagłębia Ruhry. „Nie jest już tajemnicą — pisze „Franc Tireur” — że kapitał amerykański popiera rząd St. Zjednoczonych dąży do opanowania okręgu przemysłowego Zagłębia Ruhry i wyciągnięcia z niego największych możliwych dochodów, ale również W. Brytania pragnęłaby sobie zapewnić kontrolę Zagłębia Ruhry i eksploatację tego obszaru znajdującego się w brytyjskiej strefie okupacyjnej.

Ze swej strony Francja dąży do zapewnienia sobie dostaw węgla z Zagłębia Ruhry, żeby odbudować i rozbudować swój przemysł stalowy w oparciu o surowce Alzacji i Lotaryngii. Interesy trzech wielkich mocarstw są więc, jeżeli chodzi o Zagłębie Ruhry, całkiem sprzeczne — kończy „Franc Tireur”.

WASZYNGTON, 17.7. (PAP). Sekretarz Stanu Marshall oświadczył na konferencji prasowej, że węgiel z Zagłębia Ruhry będzie podstawą odbudowy Europy. Stany Zjednoczone popierać będą wszelkie plany, zmierzające do

zwiększenia wydobycia węgla w Zagłębiu Ruhry. Rząd amerykański — powiedział Marshall — przywiązuje wielkie znaczenie do konferencji brytyjsko-amerykańskiej w sprawie Ruhry.

Na pytanie jednego z dziennikarzy, jaką pozycję wyznacza się Niemcom w planach amerykańskich, dotyczących odbudowy Europy — minister Marshall uchylił się od odpowiedzi.

BERLIN, 17.7. (PAP). Do Waszyngtonu udaje się delegacja brytyjska z Sir Sholto Douglassiem na czele, która weźmie udział w pertraktacjach amerykańsko-brytyjskich w sprawie Zagłębia Ruhry. W konferencji tej, jak wiadomo, nie będzie uczestniczył przedstawiciel Francji.

PRAGA, 17.7. (SAP). — „Pravda Lidu” donosi z Londynu, że amerykański minister rolnictwa Anderson potwierdził czysto polityczny charakter „planu Marshalla” w swym oświadczeniu złożonym w Londynie.

Anderson oświadczył, że Stany Zjednoczone nie udzielią już obecnie Czechosłowacji pomocy żywnościowej. Ameryka natomiast ma zwiększyć wydatki na pomoc dla zjednoczonych stref okupacyjnych Niemiec, a głównie dla Zagłębia Ruhry.

MOSKWA, 17.7. (PAP). — Korespondent agencji TASS omawiając zakończenie obrad konferencji paryskiej stwierdza, że organizatorzy jej usiłowali dowiedzieć, że nie miała ona charakteru politycznego, a jedynie gospodarczego. Ministerowie Bidault i Bevin przemawiając w ostatnim dniu obrad, wyraźnie podkreślali rzekomy charakter gospodarczy konferencji.

Konferencja zakończyła się, ale uczestnicy nie zostali poinformowani ani o rozmiarze ani o

szczegółach „pomocy amerykańskiej”. Nie rozstrzygnięto żadnego zagadnienia gospodarczego, a zatwierdzono jedynie plan organizacji przedstawiony przez Anglię i Francję.

Wydaje się — pisze korespondent

agencji TASS — że min. Bevin za stworzenie bloku państw zachodnich powołnych rozkazom Anglii i St. Zjednoczonych — ma nadzieję otrzymać w nagrodę nowe kredyty amerykańskie dla swego rządu.

Podziękowanie funkcjonariuszom Bezp. Publ., Mil. Obyw. i KBW

Rozkaz ministra Radkiewicza

Ministerstwo Bezpieczeństwa ogłasza następujący rozkaz ministra Bezpieczeństwa Publicznego z dnia 11 lipca 1947 r.

Na posiedzeniu w dniu 1 lipca 1947 r. Sejm Ustawodawczy uchwalił następującą rezolucję: „Sejm wyraża uznanie funkcjonariuszom Milicji Obywatelskiej, Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Urzędowi Bezpieczeństwa za pełną trudności i niebezpieczeństw pracę i walkę z elementami przestępczymi, zarówno kryminalnymi, jak i politycznymi — faszystowskimi”.

W związku z powyższym wyrażam podziękowanie wszystkim funkcjonariuszom Bezpieczeństwa Publicznego, M.O. i K.B.W. za ich pracę i rozkazuje:

- 1) wzmocnić pracę wychowawczą w kierunku bezgranicznej wierności i gorliwości do poświecenia dla sprawy demokracji ludowej i Ojczyzny;
- 2) prowadzić w dalszym ciągu bezwzględna walkę z wrogami demokracji;
- 3) utrzymać wojskową dyscyplinę we wszystkich organach Bezpieczeństwa Publicznego;
- 4) systematycznie podnosić wykształcenie fachowe i wojskowe.

Rozkaz niniejszy podać do wiadomości wszystkich funkcjonariuszów Służby Bezpieczeństwa, M.O. i K.B.W.

Minister

STANISŁAW RADKIEWICZ

USA w obliczu kryzysu

Ceny rosną — płace maleją

Krajowi grozi poważne niebezpieczeństwo inflacji

LONDYN, 17.7. (Obsl. wł.). Specjalny korespondent „Daily Worker” pisze z Waszyngtonu:

„Oświadczone prezydentowi Trumanowi, że Stany Zjednoczone stoją w obli-

czu ciężkiego kryzysu inflacyjnego, a cały kraj coraz bardziej zaczyna sobie zdawać sprawę z powagi sytuacji.

Rada Doradców Ekonomicznych zwołana w piątek na nadzwyczajne posiedzenie nie powzięła żadnej decyzji w tej sprawie.

Widoki na nieustanną zwyżkę cen zmniejszyły już wartość udzielonej Anglii przez Stany Zjednoczone pożyczki o 40 proc., co każe przypuszczać, że to samo może stać się z nowymi kredytami, jakie zaofiarowały Stany Zjednoczone.

Ceny hurtowe zaczęły rosnąć mimo interwencji prezydenta Trumana, który zwrócił się do przemysłowców, by dobrowolnie obniżyli ceny, które utrzymują się dziś na poziomie z miesiąca marca. Poziom ten jest najwyższy od 27 lat.

Właściciele kopalń, używając jako pretekstu niedawno podpisanych kontraktów zamierzają podwyższyć ceny.

Prasa związkowa donosi, że koncern stalowy planuje również zwyżkę cen. W związku ze wzrostem opłat transpor-

Imponujący rozwój cukrownictwa na Ziemi Malborskiej

Rozwój cukrownictwa na Ziemi Malborskiej jest imponujący. Dzięki sumiennej, wyteżonej pracy wszystkich pracowników w ciągu 10 miesięcy odbudowano obie cukrownie, które przeprowadziły kampanię buraczaną, przetwarzając łącznie ponad 200 tysięcy kwintali buraków, produkując ponad 23 tysiące kwintali cukru.

W bieżącym roku obszar plantacji

buraków wzrósł o przeszło 100 procent i obejmuje 2.900 ha. Normy zakreślone w planie trzyletnim zostały przekroczone. Przewiduje się w bieżącym roku zbiór buraków dla obu cukrowni w ilości 650 tysięcy kwintali, a produkcję cukru na 78 tysięcy kwintali. Poza cukrowniami Malborka czynne są jeszcze cukrownie: Nowy Staw, Pruszczy i Prabuty.

Polskie jaja zdobyły rynek angielski

Wizyta ekspertów brytyjskich w Gdyni

W dniu 15 bm. przybyli do Gdyni angielscy eksperci jajczarstwa w ministerstwie aprowizacji W. Brytanii, p. p. Roberts, Law i Reinert, którzy zapoznali się z urządzeniami dla eksportu jaj w naszych portach. Goście odwiedzili oddział jajczarski „Społem” w porcie, gdzie podziwiali nasze urządzenia do sortowania jaj. Zdaniem ich polskie jaja całkowicie zdobyły rynek angielski i są poszukiwane, mimo, że Anglia sprowadza jaja z Australii, Kanady, Danii, USA, Irlandii i

Holandii. Wyrazili oni życzenie, aby eksportowane jaja były trwale opakowywane, ponieważ z winy robotników angielskich opakowania często ulegają uszkodzeniu przy wyładunku. Po zapoznaniu się z odbudową portu, przed odjazdem do Warszawy angielscy goście wyrazili uznanie dla naszych osiągnięć w tej dziedzinie. Jako spółdzielcy wyrazili oni również uznanie dla „Społem” i ruchu spółdzielczego, odgrywającego w eksporcie poważną rolę.

Współpraca państw naddunajskich

czynnikami pokoju w Europie

SOFIA, 17.7. (Obsl. wł.). — Dziś rano wyjechała z Sofii rumuńska delegacja rządowa na czele z premierem Grozą i ministrem spraw zagranicznych Tarescu. Opublikowany komunikat oficjalny oświadcza, że przedstawiciele Bułgarii i Rumunii o-mówili zagadnienie zawarcia traktatu w sprawie przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy. Komunikat dodaje, że przedstawiciele dwóch państw postanowili przybrać jedną wspólną linię postępowania w sprawie

problemów basenu dunajskiego. Rozstrzygnięta została również pewna ilość zagadnień interesujących oba kraje: między innymi budowa mostu na Dunaju, obopólna dostawa energii elektrycznej oraz uregulowanie zagadnień, które dotyczyły oddania Bułgarii południowej Dobrudży.

BUDAPESZT, 17.7. (PAP). — Premier Jugosławii, marszałek Tito udzielił korespondentowi radia węgierskiego wywiadu, w którym stwierdził m. in., że stosunki węgiersko-jugosłowiańskie osiągnęły już taki stopień rozwoju, który pozwala na nawiązanie bliższych więzów współpracy. Oba kraje posiadają wspólne dążenia do prowadzenia polityki pokojowej. Oba narody dążą do ustanowienia prawdziwej demokracji ludowej.

Pożyczki USA w praktyce..

Statki amerykańskie dla Turcji

ale.. za gotówkę

WASZYNGTON, 17.7. (Obsl. wł.). — Sekretarz Stanu Marshall podał do wiadomości, że rząd Stanów Zjednoczonych zażądał od Komisji Morskiej USA zezwolenia na sprzedaż Turcji 6 statków o średnim tonażu, wybudowanych przez wojnę. Za statki te Turcja zapłaci gotówką. Marshall dodał, że w najbliższym czasie sprzedane zostaną Turcji 4 inne statki transportowe, ponieważ Stany Zjednoczone chcą zmniejszyć turkacką marynarkę handlową, co pozwoli na ulepszenie transportu tego kraju.

Ingerencja Claytona w wewnętrzne sprawy Anglii

LONDYN, 17.7. (Obsl. wł.). — „Daily Worker” donosi, że Wall Street nie uśmiecha się do kredytu dopóki nie przywrócić zostanie 6-dniowy tydzień pracy. Panuje ogólne przekonanie, że Clayton podczas swego pobytu w Londynie oświadczył rządowi angielskiemu, że tydzień pracy w kopalniach musi zostać przedłużony. Clayton postawił również inne warunki w związku z nową pożyczką.

Flota USA ćwiczy w... Salerno

RZYM, 17.7. (Obsl. wł.). Do zatoki Salerno przybyła dziś eskadra statków amerykańskich, składająca się z jednego krążownika, dwóch małych krążowników i trzech kontrołpedowców. Eskadra ta przeprowadzi ćwiczenia, które trwać będą 5 — 6 dni.

WCZORAJSZA PRASA WARSZAWSKA PISZE:

Kler niemiecki w ofensywie

Pełnomocnictwa czy deklaracja ideowa

Ks. dr Monse rozwija ożywiając działalność polityczną. Ten były dziekan w Kłasku nie pomija żadnego z możliwych protektorów Niemiec, składając im „zbawienne” projekty rozwiązania zagadnienia... Dolnego Śląska.

O aktywnym a wytrwałym prać pisze „Życie Warszawy”:

Wytrwałość, z jaką dr Monse składa petycje i memoriali jest jednak z pewnością ograniczona — jeżeli chodzi oczywiście o przesłanie. Nie przypominamy sobie bowiem, by w latach 1939—1945 pisał dr Monse występowal z memorialami — petycjami. Mianowicie do Hitlera czy Himmlera. Mianowicie do Polaków — katolików, niezgorzej prześladowanych przez ogół rodaków dr Monse.

Ale żarty na bok. Wystąpienie dr Monse — podobnie jak kiedyś głośny list pasterski Conrada, arcybiskupa Fryburga — przypomina nam o tym, że Niemcy w swej akcji antypolskiej i rewizjonistycznej nie gardzą żadną bronią, nie cofają się przed użyciem żadnego autorytetu.

Nikogo w Polsce nie zdziwią typowo niemieckie memoriali pralato w stylu dr Monse czy arcybiskupa Conrada. Wszak Krzyżacy też używali znaku krzyża. Co nas w tym wszystkim dziwi, to fakt, iż kard. Gryffin, który był ostatnio w Polsce, który z uznaniem wyrażał się o naszych dokonaniach na Ziemiach Zachodnich, ziemiach okupionych krwią i męką sześciu lat wojny — że kardynał Gryffin, słowem, zgodził się przekazać min. Bevinowi obłudną i duchem zaborczości tchnącą cy memoriali pralato dr Monse.

Wczorajsza „Rzeczpospolita” w artykule pt. „Instrukcje dla gen. Clay’a” omawia opublikowane przez amerykańską prasę „nowe instrukcje i szerokie pełnomocnictwa” rządu USA dla do wódcy amerykańskiej strefy w Niemczech, gen. Clay’a. Z zacytowanych fragmentów pełnomocnictw „Rzeczpospolita” wyciąga następujące wnioski:

Jedynie konkretne fakty, to stwierdzenie, że USA wypowiada się za Niemcami federalnymi, że odbudowa wymaga wkładu gospodarczego bezpiecznych i produktywnie pracu-

jących Niemiec, że gen. Clay ma prawo rozszerzania działalności niemieckich instytucji samorządowych i przenoszenia odpowiedzialności bezpośredniej na administrację niemiecką.

To ostatnie determinuje wprowadzenie w pewnym kierunku politykę amerykańską w Niemczech, ale nie są to przecież rzeczy nowe. Można powiedzieć, że gen. Clay nie jest mądrzejszy po otrzymaniu instrukcji, niż był przed jej otrzymaniem, gdyby nie fakt, że właśnie takie szerokie ramy zezwalały na rozmaite interpretacje „wkładu gospodarczego Niemiec do odbudowy Europy” i „rozszerzenia działalności niemieckich instytucji samorządowych”.

A opinia publiczna w świecie zaniepokojona odradzaniem się w pewnym specyficznym kierunku gospodarki niemieckiej, zaniepokojona wielorakimi oświadczeniami amerykańskich mężów stanu, mijającymi się z oficjalną polityką USA, chciałyby się właśnie dowiedzieć, jak w praktyce ma wyglądać realizacja tych instrukcji. Można sądzić, iż gen. Clay otrzymał dodatkowe ściśle wytyczne, niestety nie zna ich opinia publiczna.

Premier Albanii u min. Mołotowa

MOSKWA, 17.7. (PAP). W dniu 15 lipca min. spraw zagranicznych, Mołotow, przyjął premiera albańskiego Envera Hodę oraz wicepremiera i ministra spraw wewnętrznych Albanii Džodžę.

24 godzinny strajk 30.000 marynarzy i rybaków we Francji

PARYŻ, 17.7. (SAP). O północy z poranku na środę 60 tysięcy marynarzy i rybaków zastrajkowało na 24 godziny dla poparcia roszczeń co do rewolucyjnej renty dla marynarzy i wdów wojennych.

W ciągu środy nie wyjdzie z portów francuskich ani nie wypłynie żaden okręt francuski, ani obcy. Niezależnie od tego w czwartek będą strajkować przez 24 godziny pracownicy przemysłu gumowego, celem poparcia swych żądań, dotyczących premii.

Strajki w Sudanie

KHARTUM, 17.7. (Obsl. wł.). Strajk kolejarzy rozszerzył się na pracowników stacji telegraficznych, służb użyteczności publicznej, magazynów i administracji. Życie gospodarcze kraju zostało prawie całkowicie sparaliżowane. Dni przybyły do Khartumu tylko dwa pociągi, prowadzone przez Anglików. Jurto przetrzymano w Sudanie cały tydzień. Rząd rozpoczął racjonowanie benzyny dla samochodów. Strajk wybuchł na skutek starć między pracownikami kolejowymi miasta Atbara i policją. Oświadczając, że strajk ma podłoże polityczne.

Nowy numer

„Przeglądu Socjalistycznego”

Ukazał się numer 7—8

(lipiec—sierpień) „Przeglądu Socjalistycznego” o następującej treści:

Uchwała Rady Naczelnej PPS z 30.VI.1947 r.

A. Krygier: PPS wobec rządowego projektu budżetu.

St. Leszczyński: Zagadnienie wyższego szkolnictwa i nauki.

St. Gross: O rewolucyjną prawniczość.

J. Stańczyk: Walka o pokój i poprawę bytu.

T. Głowacki: Kazimierz Kelles — Krauz. Człowiek i dzieło.

K. Grzybowski: Socjalizm a „rządy dyktatorów”.

J. Topiński: Dlaczego spółdzielczość?

G. Timofiejew: Niespłacony dług doktora Piotra.

Kartki z historii socjalizmu:

M. Zawadzka: Stefan Okrzeja.

J. Górzycka: Wspomnienie o Adamie Próchniku.

St. Woszczyńska: Kobiety w polskim ruchu socjalistycznym.

Na horyzoncie:

W Polsce — W ZSR — W Europie — Za morzami.

Idee — Myśli — Zagadnienia

P. L. Marek: Jeszcze w sprawie ruchu zawodowego.

S. Filipowski: Humanizm a organizacja pracy.

M. Podkowinski: Rozczarowania i metamorfozy.

R. Wojna: Polityka dolerowa.

A. Fiedler: Konferencja w Mergate.

M. Turski: Zdrowie w Polsce.

A. L.: O odpowiedzialności karmej faszystowskich zbrodniarzy.

Z życia partii. Notatnik referenta.

1697

Ingerencja angielska i amerykańska nie ulega wątpliwości stwierdza komunikat demokratycznej armii greckiej Artyleria i lotnictwo bombardują miasta i miasteczka

BELGRAD, 17.7. (PAP). Dzień niki jugosłowiańskie ogłaszają komunikat dowództwa naczelnego demokratycznej armii greckiej, protestujący przeciwko ingerencji władz brytyjskich i amerykańskich w walki przeciwko greckiej armii demokratycznej.

Komunikat stwierdza, że władze brytyjskie i amerykańskie popierają w całej pełni greckie faszystowskie oddziały rządowe. Demokratyczna armia grecka nie może odróżniać greckich oddziałów rządowych od oddziałów angielskich i amerykańskich biorących udział w operacjach przeciwko armii demokratycznej.

Władze brytyjskie w dalszym ciągu zaopatrują oddziały rządowe w materiał wojenny, wiedząc, że materiał ten jest użyty przeciwko armii demokratycznej. Artyleria i lotnictwo bez przerwy bombardują otwarte miasta i miasteczka. Istnieje podstawy do przypuszczenia, że w operacjach lotniczych biorą udział piloci angielscy.

Oficerowie amerykańscy biorą udział we wszystkich konferencjach sztabu generalnego, na

których są opracowywane operacje przeciwko armii demokratycznej. Major angielski Petter Stoff zbadał drogę wiodącą z Grenawy do Kalabaka. Po tej wizycie oddziały rządowe rozpoczęły w tym rejonie operacje wojskowe przeciwko armii demokratycznej używając ciężkiego sprzętu wojennego.

Z wojskami rządowymi przybyło do wsi Ayofil w pobliżu Grenawy 50 żołnierzy i 3 oficerów brytyjskich, którzy brali udział w operacjach w tej strefie. Do Koniskes, gdzie znajdował się batalion wojsk rządowych, przybył kapitan brytyjski i wziął udział w walce przeciwko jednostkom armii demokratycznej w górach Kakorema. W dniu 22 maja br. wzięto do niewoli 1 kapitana i 2 żołnierzy brytyjskich, znajdujących się wraz z żołnierzami greckimi w samochodzie wojskowym. Jeden Anglik i 1 Grek zostali zabici. Samochód należał do jednostek, które przeprowadzały operacje wojskowe przeciwko armii demokratycznej.

W dniu 10 czerwca br. przybył samolotem do Larissy attache

wojskowy ambasady brytyjskiej, celem udzielenia dowódcy 9 dywizji generałowi Katrillo pomocy w operacjach wojskowych przeciwko armii demokratycznej. 13 czerwca 1947 r. oficer brytyjski i oficer amerykański, wzięli udział razem z oficerami armii rządowej w operacjach w strefie Larissa. 13 czerwca pojawiło się lotnictwo brytyjskie i amerykańskie w pobliżu Agrafa. 14 czerwca 1947 r. 2 oficerów brytyjskich i 1 amerykański przybyli do Had, gdzie odbyli naradę z dowódcą oddziałów rządowych. Jak z tego wynika — stwierdza komunikat — ingerencja angielska i amerykańska w wojnie domowej po stronie oddziałów faszystowskich przeciwko armii demokratycznej, nie ulega wątpliwości.

LONDYN, 17.7. (PAP). Rzecznik brytyjskiego ministerstwa spraw zagranicznych zaprzeczył wiadomości, jakoby oddziały brytyjskie brały czynny udział w walkach przeciwko powstańcom greckim, natomiast udzielił wymijającej odpowiedzi na pytanie, czy oficerowie brytyjscy pełnią funkcję doradców armii greckiej.

kiej, prowadzącej akcję przeciwko powstańcom.

Rzecznik zaznaczył również, iż pogłoski o rzekomym udziale brygady międzynarodowej w walkach przeciwko oddziałom rządowym nie zostały dotychczas potwierdzone.

ATENY, 17.7. (Obsl. wł.). — Agencja France Presse donosi, że na wody greckie przypłylnie w najbliższym czasie poważna eskadra okrętów brytyjskich. W kołach dobrze poinformowanych zapewniają, że posiedzenie parlamentu odbędzie się po powrocie Papandreu z Paryża i Tsaldarisa z Waszyngtonu. Najbliższe posiedzenie parlamentu poświęcone zostanie opracowaniu ustawy o uznaniu partii komunistycznej za nielegalną i utworzeniu armii składającej się z 250.000 żołnierzy.

LONDYN, 17.7. (Obsl. wł.). — Komitet Wykonawczy angielskiej partii komunistycznej opublikował dziś deklarację domagającą się od rządu Wielkiej Brytanii użycia swego wpływu celem uwolnienia aresztowanych Greków i zapewniającą, że angielska partia komunistyczna popiera będzie demokratów greckich w walce przeciwko prześladowaniom monarchistycznym — faszystowskim. Deklaracja dodaje, że ostatnie masowe aresztowania w Grecji przeprowadzone zostały za aprobatą rządów Anglii i Stanów Zjednoczonych.

„Jest źle, a będzie jeszcze gorzej” Tragiczny artykuł pisma amerykańskiego o położeniu Polonii w USA

NOWY JORK, 17.7. (Obsl. wł.). W wydawanym w Ameryce tygodniku „Gwiazda Polarna” ukazał się pod wieloletnim tytułem „Jest źle, a będzie jeszcze gorzej” artykuł, poświęcony położeniu Polaków w Stanach Zjednoczonych.

„Wielu z naszych rodaków myśli, że nie jest tak źle z naszą Polonią Amerykańską — pisze autor — Czy nie jest źle? Polonia nasza wzrosła w ostatnich 40 latach ze 100.000 na podobno 6 milionów. Mamy około 2.000 księży, około 2.000 lekarzy, adwokatów i apokarzystów, około 2.000 inżynierów i architektów — a nie licząc ich, na tym najniższym poziomie, a powinniśmy się pięć na te wyższe szczeble.

Gdy idzie o polskość i język polski to dużo zależy od pytania, czy mamy tu być Polakami, czy Amerykanami. Trudno, trzeba się zgodzić z tym, że Ameryka to wielki kocioł, w którym wszystko się miesza. My, Polacy też się mieszaemy, ale niestety, na tym najniższym poziomie, a powinniśmy się pięć na te wyższe szczeble.

Lata minęły od początków naszej imi-

gracji — kontynuuje tygodnik — ale w tych latach zbyt mało młodzieży wykształcił i owoce są takie, że mamy zbyt mało ludzi wpływowych. Ci, którzy pokochali uniwersytety są za mało rozproszeni, nie mogą się zorganizować i nie mają znaczenia. Nie mają siły liczebnej i znaczenia, rzadko mogą popchnąć kogoś ze swej grupy na wyższe stanowiska.

Stanowiąc 1/25 ludności w Ameryce powinniśmy mieć 4 absolwentów na 100 na każdym uniwersytecie. Tymczasem 10 lat temu trafił się 1 na 200, a dziś

1 na 500. W ubiegłym roku na 530 absolwentów z 5 szkół medycyny, mieliśmy tylko 2.

Żle jest z naszą Polonią. Niewiele jest wśród nas ludzi myślących i dbających o te wyższe rzeczy, o oświatę i kulturę. Miesiamy się w kołach amerykańskich, ale niestety miesiamy się z najniższymi stojącymi żywiołami, pochodzącymi z innych narodowości. I na razie — kończy tygodnik — nie zanosi się na poprawę. Stąd trzeba sobie powiedzieć całą prawdę: źle jest i będzie jeszcze gorzej”.

Rządy Anglii i USA ograniczają wolność nauki Protesty uczonych brytyjskich

LONDYN, 17.7. (Obsl. wł.). — „Daily Worker” donosi, że uczeni brytyjscy zaprezentowali przeciwko rozporządzeniu zabraniającym dyskusji nad energią atomową podczas Międzynarodowej Konferencji Chemicznej, jaka odbędzie się w najbliższym czasie w Londynie.

Władze towarzystwa Scientific Workers opublikowały wczoraj oświadczenie, w którym stwierdzają, że zakaz taki uniemożliwia właściwy rozwój nauki i przyczynia się do zwiększenia podejrzeń między narodami. Władze towarzystwa uważają, że jest konieczne, aby zniesiono wszelkie ograniczenia dotyczące badań nad energią atomową i jej zastosowaniem do celów przemysłowych i leczniczych. Tajemnica w tej dziedzinie dopuszczalna jest tylko wtedy o ile pozostaje w związku z jej zastosowaniem w wojsku.

Zakaz dyskusji nad energią atomową ogłoszony został w piątek przez sir William Akersa, dyrektora Królewskiego Instytutu Chemicznego, który oświad-

czył, że rządy Anglii i Stanów Zjednoczonych zabraniają dyskusji nad energią atomową.

Stany Zjednoczone mają pracować nad podniesieniem stopy życiowej w Niemczech Nowe instrukcje dla Clay'a radośnie przyjęte w Berlinie

BERLIN, 17.7. (Obsl. wł.). W Berlinie opublikowano nowe instrukcje rządu w Waszyngtonie, na których mocy dowódca amerykański w Niemczech, gen. Clay otrzymał szerokie pełnomocnictwa dla przeprowadzenia akcji gospodarczego zjednoczenia z innymi strefami.

Dyrektwy waszyngtońskie stwierdzają, że do chwili politycznego zjednoczenia Niemiec Clay jest upoważniony do podjęcia wszelkich wysiłków na rzecz uzyskania jednolitego gospodarstwa z innymi strefami.

Według instrukcji, Clay uzyskał do tego większe pełnomocnictwa w dziedzinie politycznej, zgodnie z ogólnymi zasadami polityki zagranicznej Ameryki. Podstawowym celem tej polityki jest ustanowienie trwałego pokoju na świecie. Pokój ten będzie jedynie istniał, jeśli w całej Europie zapanuje porządek i dobrobyt.

Należyte zorganizowanie i sześcioletnia Europa potrzebuje wkładu gospodarczego, produkującego Niemiec w stopniu, w jakim to umożliwiają istniejące ograniczenia. Rząd Stanów Zjednoczonych uważa za pilny polityczny program dążenia do stworzenia takich warunków politycznych, gospodarczych i moralnych w Niemczech, które jak najszybciej przyczynią się do stworzenia sześcioletniej Europy.

W akcji tej nie może być jednak osłabienia demilitaryzacji i rozbrojenia Niemiec.

Celem polityki amerykańskiej w Niemczech jest jak najszybsze zrodzenie pewnej formy organizacji politycznej i pewnego rodzaju życia politycznego, które w oparciu o dobrobyt gospodarczy doprowadziłyby do poko-

jowych Niemiec i pokojowych stosunków pomiędzy narodami.

Dlatego też główne zadanie — głosi dalej instrukcja — opiera się na pomocy w położeniu trwałych fundamentów ekonomicznych i wychowawczych dla zdrowej demokracji niemieckiej, które by zachęciły do szczerze demokratycznych wysiłków a nie dopuściły do zagrożenia życia demokratycznego w Niemczech. W dziedzinie samorządu winno mieć miejsce popieranie wszelkich poczynań ze strony niemieckiej i przekazywanie jej bezpośredniej odpowiedzialności.

Następnie instrukcja upoważnia gen. Clay'a do podjęcia akcji w kierunku stworzenia międzystronowych organów administracji niemieckiej. Partie niemieckie mają prawo swobodnego współzawodnictwa i nie wolno ograniczać ich uprawnień, można natomiast odwołać uznanie partii, jeśli propagowałyby one niedemokratyczne hasła względnie idee.

W Radzie Kontrolnej gen. Clay winien podjąć wszelkie wysiłki celem zapewnienia jednolitego traktowania wszystkich partii we wszystkich strefach. W tym wypadku ma być podtrzymana zasada kontroli czterech nacarstw wszelkiej działalności politycznej i wyborczej w całych Niemczech.

Jeśli chodzi o akcję denazifikacyjną, to jak najszybciej ma być przeprowadzona akcja wobec zbrodniarzy wojennych, natomiast areszty należy ograniczyć do najbardziej pilnych wypadków. Gen. Clay ma nalegać w Radzie Kontrolnej na rzecz jak najszybszego zwolnienia jeńców wojennych oraz umożliwienia Niemcom

Pogrzeb

gen. Żeligowskiego

Dnia 17 lipca br. zostana przywiezione do kraju samolotem z Londynu zwłoki gen. broni sp. Lucjana Żeligowskiego. Msza żałobna i pogrzeb odbędzie się na cmentarzu wojskowym na Powązkach 18 lipca br. o godzinie 11.

Armia czechosłowacka składa kondolencje

W związku ze śmiercią gen. broni Lucjana Żeligowskiego, attache wojskowy i lotniczy Republiki Czechosłowackiej rlt. Novak nadesłał pismo treści następującej:

„Mam zaszczyt złożyć Ministerstwu Obrony Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej, w imieniu Armii czechosłowackiej, wyrazy współczucia z powodu śmierci gen. broni sp. Lucjana Żeligowskiego.

Nominacje

na wyższych uczelniach

Na wyższych uczelniach zostali mianowani nast. profesorowie: prof. zw. Uniwersytetu Lwowskiego dr Adolf Eustachy Chybiński — profesorem zw. muzykologii na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Poznańskiego. Dr Andrzej Grodek, prof. nadzw. Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, profesorem nadzw. historii gospodarczej w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Dr Główny Wakar prof. zw. Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie — profesorem zw. ekonomii politycznej w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie.

Mianowanie

nowych podprokuratorów

Minister Sprawiedliwości mianował podprokuratorami 14 absolwentów Szkoły Prawniczej Ministerstwa Sprawiedliwości w Łodzi, którzy od 8 miesięcy pracują w charakterze asesorów w prokuraturach.

Szkoły powszechne

ze słowackim językiem nauczania

Od dnia 1 września 1947 r. zostaną otwarte dwie szkoły powszechne z językiem nauczania słowackim (Jablanka — Centrum, Łopse, Nowe, pow. Nowy Targ) oraz szkoła powszechna z językiem nauczania czeskim, obok Kudowej, pow. Kłodzko.

Władze szkolne poszukują kandydatów na kierowników i nauczycieli w tych szkołach.

Deutschland ueber alles hasłem konferencji paryskiej

Uwagi pisma „Daily Worker” na marginesie obrad

Korespondent dyplomatyczny „Daily Worker” pisze: „Je tematem obrad konferencji w sprawie planu Marshalla było hasło: „Deutschland ueber alles”.

Obecnie wszystkie delegacje widzą jasno, że za cenę dolarów Marshalla będą musiały się zgodzić na nową dominację węgla niemieckiego i baronów stalowych nad zachodnią Europą.

Panieczne nastroje we francuskich kołach rządowych wzmożyły się jeszcze bardziej na skutek następujących żądań Stanów Zjednoczonych: 1) całkowite skasowanie uchwał poczdamskich, co oznacza faktycznie, iż Niemcy i te państwa, które nie padły ofiarą agresji niemieckiej, powinny pierwsze otrzymać pomoc amerykańską, 2) interwencja w wewnętrzne sprawy państw,

które zgodziły się na pomoc Marshalla.

Komisja Pracy, stworzona w związku z planem Marshalla składa się z 16 członków.

Dwaj z nich reprezentują kraje, które walczyły za sprawą hitlerowską (Włochy i Austria). Dwaj delegaci reprezentują kraje, które chociaż nominalnie były sojusznikami Anglii, to jednak chciały i w dużym stopniu dostarczały Niemcom materiałów wojennych (Turcja i Portugalia). Trzej delegaci reprezentują kraje mniej lub więcej „kolaboracyjne”, a mianowicie neutralną Szwajcarię, Irlandię i Szwecję. Dwaj inni delegaci reprezentują kraje znajdujące się pod ciężką dominacją dolara — Grecję i Islandię.

W rocznicę zwycięstwa pod Grunwaldem Obchody i akademie w kraju

W dniu wielkopomnej rocznicy grunwaldzkiej odbyło się w Krakowie na Placu Matejki, gdzie stał zniszczony przez Niemców pomnik Grunwaldu, wielkie zgromadzenie miejscowego społeczeństwa z udziałem przedstawicieli władz, partii politycznych, związków zawodowych i organizacji społecznych.

W przemówieniach podkreślono, że narody słowiańskie nie popelniały po drugim Grunwaldzie, jakim było zwycięstwo 1945 r. błędów popełnionych kilkanaście lat temu i nie pozwolą na zmarnowanie owoców zwycięstwa.

Po odegraniu „Roty” wojewoda krakowski dr Pasenkiewicz złożył wieniec na bloku kamiennym zniszczonego przez hitlerowców pomnika grunwaldzkiego, a przedstawiciele partii politycznych złożyli wieniec u stóp mogiły Nieznanego Żołnierza oraz na cokole pomnika ku czci poległych żołnierzy radzieckich.

W wielkiej sali OK ZZ w Bydgoszczy odbyła się w rocznicę zwycięstwa grun-

Lombardo Toledano o zw. zawodowych Europy wschodniej

NOWY JORK, 17.7. (PAP). Po powrocie z objazdu krajów wschodniej Europy, przewodniczący Konfederacji Pracy Ameryki Łacińskiej — Lombardo Toledano oświadczył przedstawicielom prasy, że związki zawodowe w tych krajach cieszą się większą wolnością niż związki zawodowe w Ameryce i że odgrywają ważną rolę w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym tych krajów. Związki zawodowe w Europie wschodniej są lepiej zorganizowane i przedstawiają większą siłę, gdyż są zjednoczone a nie rozbite jak w Ameryce.

Nowy czynnik odbudowy Europy Układ handlowy radziecko-czechosłowacki

PRAGA, 17.7. (PAP). Na ostatnim posiedzeniu rządu czechosłowackiego premier Gottwald, minister spraw zagranicznych Masaryk i minister sprawiedliwości Drtina złożyli obszernie sprawozdanie z wyników rokowań przeprowadzonych w Moskwie. Rząd czechosłowacki po krótkiej debacie jednogłośnie zaakceptował wszystkie sprawozdania i upoważnił premiera Gottwalda do wysłania rządowi radzieckiemu i jego premierowi Generalissimowi Stalynowi podziękowanie za rozumne i szlachetne decyzje, które zapoczątkowały nowy okres w stosunkach gospodarczych i handlowych Republiki Czechosłowackiej i ZSR.

PRAGA, 17.7. (PAP). Czechosłowacki minister rolnictwa Juliusz Durisz w przemówieniu radiowym stwierdził, że umowa handlowa czechosłowacko-radziecka rozwiązuje wiele podstawowych zagadnień rolnictwa czechosłowackiego i stwarza możliwości stałego jego rozwoju w przyszłości. 200 tys. ton pszen-

icy radzieckiej, która ma nadzieję do Czechosłowacji w roku 1948, przyczyni się nie tylko do zwiększenia przydatności chleba dla ludności, — powiedział minister — lecz również do ogólnego zwiększenia ilości artykułów spożywczych.

MOSKWA, 17.7. (PAP). — „Prawda” zamieszcza artykuł omawiający podsta- wy i cele ostatnio zawartego układu handlowego między Związkiem Radzieckim a Czechosłowacją.

Zarówno układ ze Związkiem Radzieckim, jak i ostatnio zawarte umowy handlowe z Polską, pozwolą Czechosłowacji na wykonanie w terminie planu 2-letniego, a nowy etap gospodarki państwowej niewątpliwie wpłynie dodatnio na jej współpracę gospodarczą ze wszystkimi zainteresowanymi państwami.

Układ handlowy między Związkiem Radzieckim a Czechosłowacją jest cennym przyczynkiem do gospodarczej odbudowy Europy i do utrwalenia pokoju

Paryż... i co potem?

czyli do dolarów droga daleka...

W chwili, gdy piszemy te słowa, uczestnicy konferencji paryskiej projektowanego „bloku zachodniego” rozjeżdżają się do domu. Rozjeżdżają — po krótkiej sesji, która ujawniła właściwe intencje organizatorów konferencji i zarazem rzeczywisty jej sens.

Jakie są rezultaty obrad paryskich? Rezultaty nie deklaratywne, ale realne, praktyczne. Co w świetle tych obrad i wszystkich tego co im towarzyszyło — można już uważać za pewne.

Punkt pierwszy, nie ulegający wątpliwości to fakt, że chodzi przede wszystkim o ODBUDOWĘ NIEMIEC.

W toku obrad ogłoszone zostały różne cyfry, dotyczące pomocy finansowej dla tej odbudowy. Trudno określić, które z nich są wiarygodne — czy te, które mówiły o ogólnym udziale Niemiec w wysokości 40 proc. przeznaczonych dla „Europy” sumy, czy też te, w których mówiono o 600 milionach dolarów dla Niemiec i 500 milionach dla wszystkich pozostałych państw Europy Środkowej i Wschodniej — a więc Czechosłowacji, Polski, Jugosławii, Rumunii, Węgier, Albanii, Bułgarii i in.

W każdym razie jedno jest jasne: NIEMCY stoją w ośrodku zainteresowań inspiratorów „planu Marshalla”, sfinansowanie odrodzenia gospodarczego NIEMIEC jest ich zasadniczym celem.

Po drugie: jest niewątpliwe, że chodzi o Niemcy wielokapitałystyczne, Niemcy Kruppów i Thyssenów, Niemcy „Vereinigtes Stahlwerke” i „D-Banków”. Nawet nieśmiało próby rządu angielskiego, zmierzające do wyłączenia przemysłu Ruhry spod wpływu niemieckich baronów górniczo-hutniczych, zostały osadzone w miejscu. Gen. Clay sprzeciwił się kategorycznie wszelkim próbom „nacionalizacji” ciężkiego przemysłu Ruhry. Sens tego pociągnięcia jest jasny: przy „nacionalizacji” głos decydujący miałyby w przemyśle wojskowe władze okupacyjne — w Zagłębiu Ruhry władze wojskowe ANGIELSKIE. Bez nacionalizacji, przy wolnej grze sił Thyssenowie i Kruppowie przyznają decydujący wpływ głównemu partnerowi „bloku zachodniego”: wielkiemu kapitałowi AMERYKAŃSKIEMU.

Wstrzymanie tzw. „nacionalizacji” ciężkiego przemysłu w Zagłębiu Ruhry — to nie tylko rezygnacja rządu labourystowskiego nawet z pozorów polityki antykapitałistycznej w Rzeszy. To zarazem kapitulacja, klęska

kapitału ANGIELSKIEGO w stosunku do konkurującego z nim kapitału AMERYKAŃSKIEGO, to jeden z etapów przejścia decydującego wpływu na ciężki przemysł Ruhry od wielkiego kapitału angielskiego do wielkiego kapitału amerykańskiego.

Czynnik trzeci, zarysowujący się niedwuznacznie — to CAŁKOWITE UZALEŻNIENIE pozostałych, mniejszych partnerów projektowanego „bloku” od jego „wielkiej trójki”. Stany Zjednoczone zapewniły sobie z góry pozycję dominującą: przecież udzielając kredytów, mogą DYKTOWAĆ warunki. Ale skład Komitetu, który ma opracowywać szczegóły planu stwarza dodatkową hierarchię wewnątrz projektowanego bloku. Wchodzą tam obok Francji i Anglii Włochy i przedstawiciele jeszcze dwóch mniejszych państw. Przedstawiciel włoskiego rządu de Gasperi — to po prostu tuba ambasad amerykańskiej w Rzymie. Ta jego rola nie ulega wątpliwości dla nikogo, kto uważnie obserwuje przebieg wypadków we Włoszech. Innymi słowy — USA w porozumieniu z Anglią i Francją mają większość w Komitecie i mogą narzucić wszelkie warunki pozostałym partnerom.

Ten stan rzeczy stwarza niebezpieczeństwo bynajmniej nie tylko teoretyczne.

W dzisiejszym „Głosie” cytujemy oświadczenia prasy brytyjskiej, że mnielsi partnerzy organizowanego przez Bevin’a i Bidault’a bloku powinni wziąć udział w kosztach anglosaskiej okupacji Niemiec. Innymi słowy: powinni oni nie tylko asystować przy tym, jak dolary płyną do Niemiec — tych samych Niemiec, które ich zmieszczę i ograbiły, ale poza tym powinni ze swojej strony PŁACIĆ NA ODBUDOWĘ NIEMIEC, PŁACIĆ NIEMCOM REPARACJE ZA

WOJNĘ, KTÓRĄ ROZPĘTAŁ HITLER.

Perspektywa doprawdy zachęcająca... Pozostaje otwartym pytanie, czy ta perspektywa nie skłoni niektórych mniejszych państw do rewizji swego stanowiska wobec „planu Marshalla” i do naśladowania Polski, Czechosłowacji i innych państw słowiańskich, które wołały nie wiązać udziału w konferencji paryskiej.

Jest to tym bardziej możliwe, że — po czwarte — Amerykanie, osiągnąwszy na razie swe cele, nie spieszą się bynajmniej z konkretnymi rozmowami o dolarach.

Marshall oświadczył w swej ostatniej mowie, że jego plan znajduje się dopiero w stadium opracowywania, że właściwie nie ma jeszcze żadnego planu. Prezydent Truman zapowiedział, że nie zamierza zwoływać nadzwyczajnej sesji Kongresu, bez której nie może dać Europie ani grosza. Innymi słowy: PRZED WIOSNĄ PRZYSZŁEGO ROKU NIE MA MOWY O JAKICHKOLWIEK KONKRETNÝCH ROZMOWACH NA TEMAT KREDYTÓW DLA PAŃSTW EUROPEJSKICH.

Powstała sytuacja paradoksalna: Bevin i Bidault zerwali rozmowy z Molotowem, powołując się na to, że sprawa „nie cierpi zwłoki”, że trzeba decydować się „natychmiast”, że „nie ma czasu na dyskusję”. Rząd USA oświadcza obecnie, że czasu ma... sześć miesięcy, że sprawa nie jest dostatecznie ważna, ażeby przerywać wakacje senatorów i „kongresmanów” amerykańskich. Wygląda to doprawdy nieladnie: co jakby służy z pośpiechem, gnając na łeb na szyję, niósł panu na półmisku danie, a pan z nonszalanckim gestem odpowiedział mu: „Dziękuję ci mój drogi, ale na razie nie mam apetytu. Poczekaj pa-

rę godzin w przedpokoju, wyspie się, to może zobaczymy”.

Porównanie jest jednak niezupełnie słuszne. Amerykański pan odłożył o niewiadomą ilość miesięcy tylko ZAPŁATĘ dla wierznych i gorliwych sług. Samo danie przyjął i spożył z apetytem. Związka — jeśli chodzi o Wielką Brytanię. Rozbicie „bloku szterlingowego”, wprowadzenie wymienności długów szterlingowych na dolary w ramach Imperium, dokonane przez Bevin’a — to łakomy kąsek dla wielkiego kapitału amerykańskiego, to otwarcie temu kapitałowi wolnego dostępu na rynki Imperium, strzeżonego dotąd zazdrośnie przez Wielką Brytanię. Rozumiemy zaniepokojenie i rozczarowanie prasy angielskiej wobec odłożenia dyskusji amerykańskich na temat pożyczki. Okazuje się — Anglia zapłaciła gotówką za czek BEZ TERMINU WYPŁATY.

Oczywista — ta powolność prezydenta Trumana — ma swój sens. Nie chodzi mu o spokój w akacji parlamentarzystów amerykańskich. Chodzi o coś o wiele ważniejszego: o wymęczenie wyżywionego partnera, o wycisnienie z niego wszystkiego, co tylko się da wycisnąć.

Konkretnie chodzi, zdaje się, przede wszystkim o nacisk na politykę wewnętrzną państw europejskich. Chociaż Bevin stara się jak może — magnaci finansowi giełdy nowojorskiej woła CHURCHILLA. Churchill — to bezpośredni przedstawiciel wielkiego kapitału, nie zmuszony do liczenia się z nastrojami, powiedzmy, Kongresu Brytyjskich Związków Zawodowych. Wiele przemawia za tym, że kolejnym postulatem Wallstreet wobec Anglii będzie żądanie przypuszczenia konserwatystów co najmniej do udziału w rządach.

Ta sprawa posiada doniosły aspekt wewnętrzny — polityczny.

Wielki kapitał amerykański udziela pożyczek, aby zapewnić sobie rynki zbytu. Ale te rynki zbytu są przecież zajęte — przez przemysł miejscowy. Maszyny, które w Anglii sprzedają przemysł amerykański, zastępują maszyny produkowane przez przemysł ANGIELSKI. Jeszcze wyraźniej wystąpi to na rynkach Imperium Brytyjskiego, gdzie oba przemysły występują już bezpośrednio jako konkurencja.

Ktoś powiedział trafnie, że pożyczki amerykańskie, połączone z żądaniami politycznymi dopuszczenia na rynek wewnętrzny danych państw wyrobów amerykańskich — to EKSPORT AMERYKAŃSKIEGO BEZROBOCIA. Eksport, korzystny nawet niekiedy dla kapitalistów danego kraju, ale zawsze niezmiennie szkodliwy i niebezpieczny dla klasy robotniczej, której to bezrobocie spada na barki. Obecne manewry wielkiego kapitału amerykańskiego z „planem Marshalla” potwierdzają w pełni to zdanie.

W świetle faktów, podsumowanych powyżej, widać najlepiej, jak słusze było stanowisko Rządu Rzeczypospolitej, który odmówił udziału w rozmowach paryskich.

Nasza obecność w Paryżu oznaczała tylko aprobatę dla polityki odbudowy Niemiec. Nie mieliśmy żadnej możliwości wypowiedzenia tam naszego zdania — tak jak nie miała jej Belgia lub Holandia. Zażądano by od nas świadczeń na rzecz odbudowy Niemiec. I wreszcie — kazano by nam czekać, aż na wiosnę Kongres USA zastanowi się, czy w ogóle warto nam coś dać.

Czy nie lepiej czekać do wiosny, nie wyrażając zgody na odbudowę Niemiec, która dla nas może być tylko szkodliwa?

Roman Werfel

NA TEMATY DNIA

Gen. Lucjan Żeligowski

Powracając do kraju szczytą zmarłego na obczyźnie sędziego generała broni Lucjana Żeligowskiego.

General Lucjan Żeligowski, choć był człowiekiem związanym z obozem przedwzrostem — nie zawsze zgadzał się z polityką jego kierowników.

Odwagą żołnierza i samodzielną polityką umiał się zdobyć na otwarty protest przeciw pronomieckiej, prohitlerowskiej polityce Becka — zagrożenie żywotnych interesów narodu polskiego widział zawsze od strony Niemiec. Na emigracji wyniósł się ponad potęgę swary liczących się tylko i wyłącznie z własnymi interesami polityków. Widząc jasno i wyraźnie, że polityka obozu demokracji zaprowadziła Fałstwu bezpieczeństwo a narodowi pokój i możliwości twórczego rozwoju, podkreślił swój pozytywny stosunek do demokracji ludowej i użycie dla ludzi, kierujących naszym krajem. Niewątpliwie nie było łatwo szkodliwym generalowi zerwać z narzuconymi tradycjami i klasowymi przesadami — prawdziwy patriotyzm i zdrowy instynkt polityczny skłoniły go jednak na szluzną drogę.

Pamięć zasłużonego Polaka składamy hold.

Chleb potaniał

Potaniał w Warszawie, która nie należy do najtańszych miast w Polsce, potaniał w Poznaniu, Szczecinie i na Wybrzeżu. Notowanie, nadchodzące z wielu miast Polski, wskazuje na tendencję zniżkową, zmierzającą do ceny przewidzianej w urzędowym cenniku dla danej miejscowości.

Trzeba sobie uświadomić jeden bardzo ważny, bardzo typowy fakt: ten zniżkowy ruch cen rozpoczął się jeszcze przed zainaugurowaniem planowej, zorganizowanej akcji regulowania cen, rozpoczęła w PRZEDEDNIU LUB W DNIE OGŁOSZENIA CENNIKÓW URZĘDOWYCH, rozpoczął się ZANIM wyszły w teren Społeczne Komisje Kontroli Cen.

Cót to oznacza?

Oznacza to przede wszystkim słusność koncepcji gospodarczej naszej Partii, która głosiła, że SPEKULACYJNA ZWYŻKA CEN MOŻNA WSTRZYMAĆ, że pewne ceny można obniżyć przez pewne posunięcia administracyjne i przez pewien nacisk społeczny.

Oznacza to następnie, że ceny były WYSURUBOWANE ZNACZNIE PO NADPOZIOM USPRAWIEDLIWIONY GOSPODARSTWO.

Oznacza to wreszcie, że ceny wyznaczone przez Komisje Cennikowe są realne, oparte na dobrze sprawdzonych danych, że uwzględniono przede wszystkim interesy konsumenta, ale nie zapomniano i o kupcu, wliczając w cenę jego zarobek w skali, odpowiadającej dobremu, UCZCIWYM obyczajom kupieckim.

Czy ta obniżka cen, ten błąd do normy urzędowej nie jest tymczasowy, czy nie wywołał go tylko strach przed konsekwencjami karnymi, czy elementem spekulacji wśród kupców nie będą usiłowały wrócić do łatwych, lichwiarskich zarobków? Niewątpliwie będą takie próby, niewątpliwie ten i ów będzie usiłował wylać się spod kontroli, wrócić do starych, mitych spekulacji, obyczajów. Ale trzeba pamiętać, że walka planowa, zorganizowana, regulowana rozpocznie się dopiero dzisiaj, rozpocznie się w chwili przystąpienia do akcji Społecznych Komisji Kontroli Cen.

KOMISJA KONTROLI CEN TO POTĘŻNY SPRZYMIERZENIE I PRZYJACIEL MAS PRACUJĄCYCH W WALCE O POPRAWĘ BYTU. TO WIELKA, SKUTECZNA POMOC DLA APARATU PAŃSTWOWEGO, TO GROŹNY ORĘZ ANTYSPEKULACYJNY — NIEPRZEDNANY WRÓG SPEKULANTÓW I PASKARZY. Komisje Kontroli to jednocześnie współpracownicy uczciwego kupieckiego w walce o czystość zawodu, o wyeliminowanie z handlu spekulantów i paskarzy.

Przypominamy w największym skrócie schemat walki o uczciwe ceny. Organy Ministerstwa Przemysłu i Handlu na podstawie badań rynku wyznaczają ceny, Społeczne Komisje Kontroli Cen — kontrolują, Komisja Specjalna do walki z nadwyżkami i szkodnictwem gospodarczym, wypuszcza w dodatkowe, specjalne uprawnia, karze. Ten system, ta organizacja może zapewnić zwycięstwo w walce o obniżkę cen.

Może — ale pod jednym warunkiem — pod warunkiem, że Społeczne Komisje Kontroli Cen będą rzeczywiście społeczne, że znajdują one poparcie w najszerszych masach, że KAŻDY człowiek pracy będzie uważał za swój społeczny obowiązek informować Komisję o przekroczeniu cen nominalnych, o braku cenników, o próbach wymaganiami się spod kontroli, że każda Rada Zakładowa, każde partyjne koło fabryczne stanie się ogniwem Komisji Kontroli, że wreszcie organizacje kupieckie, organizacje branżowe, dbać będą o terminowe doprowadzenie cennika do wszystkich swych członków.

Współpraca i spraca Komisji Kontroli Cen — to tanie chleb, to realna podwyżka, to rzeczywista poprawa bytu.

Władysław Studnicki stwierdza:

Nie było rządu Quislingowskiego bo Hitler oparł frankowską koncepcję generał-gubernatorstwa

Pierwsze wyjątki z opublikowanych w londyńskich „Wiadomościach” artykułów Władysława Studnickiego wywołały obszerną dyskusję w prasie polskiej. Zabrał w niej m. in. głos na łamach „Gazety Ludowej” p. Witold Gieł

żyński, napadając jak zwykle, na nasze pismo.

Podajemy dzisiaj wyjątki z dalszego artykułu p. Studnickiego, rzucającego niezwykle ciekawe światło na problem współpracy niektórych kół naszej reak-

cji z Niemcami. W artykule tym, zatytułowanym „W Krakowie i Łodzi” czytamy m. in.:

„Wobec tego, że przyjechałem do Krakowa niemieckim autobusem wojskowym z listem od władz wojskowych w Rabce, WŁADZE KRAKOWSKIE ZAINTERESOWAŁY SIĘ MOJĄ OSOBĄ. Naczelnik wydziału propagandy i przedstawiciel ministerstwa spraw zagranicznych namawiali mnie, bym udał się do Berlina. Wymówiłem się, mówiąc, że NIE MAM GWARANCJI, CZY BĘDĘ PRZYJĘTY PRZED HITLERA LUB GOERINGA, że POJADĘ O ILE ZOSTANĘ ZAPROSZONY.

Już w Krakowie zgłosiło się do mnie kilka osób, PROPONUJĄC ABYM TWORZYŁ RZĄD. Powiedziałem, że STOSUNKI DO TEGO NIE DOJRZAŁY, że możemy TYLKO STWORZYĆ KOMITET, którego zadaniem będzie restytucja państwa, że dla tego Komitetu niezbędny jest Witos, za nim bowiem stoją nasi chłopci.

Gdy zawiadomiłem NACZELNIKA PROPAGANDY, że pragnę zobaczyć się z Witosem, pojechał do niego pod Tarnów — DAŁ MI SAMOCHOD I SZOFERA. Nie zastałem Witos’a, gdyż on także wyjechał. W kilka tygodni potem dowiedziałem się, że jest aresztowany. Naczelnikowi wydziału propagandy WYTLUMACZYŁEM, że zwolnienie Witos’a jest niezbędne, że nie powinni prowokować chłopów. W PEWNYCH WARTKACH BĘDĘ MOGLI PRZEPROWADZIĆ AKCJE POLITYCZNĄ, KTÓREJ DZIS SPRECYZOWAĆ NIE MOGĘ, ALE TWIERDZĘ, ŻE WITOS JEST DO TEJ AKCJI NIEZBĘDNY.

PRZED 15 PAZDZIERNIKĄ 1939 R. NIEMCY NIE BYŁY ZDECYDOWANE, JAKĄ POLITYKĘ PROWADZIĆ W POLSCE. SCIERAŁY SIĘ DWIE Koncepcje:

1) POZOSTAWIENIE BYTU POLITYCZNEGO POLSCE OKROJONEJ NA ZACHODZIE, 2) ZNACZNIEJSZA ANEKSJA I STWORZENIE GENERAL — GUBERNATORSTWA, WZOROWANEGO NA KOLONIACH ANGIELSKICH W MURZYŃSKIEJ AFRYCE

Z prasy i o prasie

Zadania spółdzielczości w walce z drożyzną

Najnowszy numer „Trybuny Wolności”, poświęcony rocznicy 22 lipca, zawiera m. in. artykuły: tow. Juliana Li-dera o Wojsku Polskim, tow. Ostap’a Dłuskiego „Niepodległość narodów prawem najwyższym” i tow. Bronisława Minca „Trzy lata demokracji ludowej” wyniki w dziedzinie gospodarczej”. Zwraca uwagę reportaż T. Sapocińskiego pt.: „Dzieje jednej fabryki”.

Interesujące uwagi zamieścił tow. T. Janicki, prezes kłódzkiej Powszechnej Spółdzielni Spożywców w swym artykule „O udział spółdzielczości w walce z drożyzną”. Stwierdziwszy, że już początkowa faza walki ze spekulacją i drożyzną przyniosła poważną obniżkę cen na artykuły pierwszej potrzeby, tow. Janicki zadaje pytanie:

„Jakie miejsce zajęła w tej akcji spółdzielczość, mająca zaopatrzyć społeczeństwo w sposób najbardziej równo mierzący w towary tanie i dobre?”

„Zadaniem spółdzielczości jest m. in. likwidowanie pośrednictwa w ten sposób, by towar od wytwórcy do społeczeństwa szedł najkrótszą drogą. Rozbudowa jednak spółdzielczości i trzymanie się schematu powoduje, że obrót towarowy w ramach spółdzielczości dokonywany jest przez kilka ogniw, z których każde ma swe koszty i każde chce osiągnąć z tego obrót, nadwyżkę”.

„SPÓŁDZIELNIE MIEJSKIE NIEKONKURNIE NUBIA SIĘ ZAOPATRYWAC W NABIAŁ W ODDZIAŁACH MŁECZARSKO — JAJCZARSKICH „SPOLEM”. BARDZIEJ

WSKAZANE BĘDZIE, JEŻELI NAWIAZĄ ONE BEZPOŚREDNIA WSPÓŁPRACĘ ZE SPÓŁDZIELNIAMI ROLNICZYM, ELIMINUJĄC TE 12 — 15 PROC. KALKULACJI ODDZIAŁU „SPOLEM”. Czy naprawdę konieczne jest, aby węgiel dla sektora spółdzielczego przechodził przez „SPOLEM”, KTÓRE NIE WYKONUJĄC ZADANYCH CZYNNOŚCI SCISŁE GOSPODARZYCH, DOLICZA DO CENY WĘGLA 5 — 7 PROC.?

Czy konieczne jest pobieranie podobnych opłat przy rozprawdaniu papierosów, wódek, soli, cukru, manufaktury od tych spółdzielni, które same zabierają te towary ze składnic państwowych, a „SPOLEM” rejestruje tylko odpisy rachunków?

Spółdzielnie terenowe muszą dokonać większego niż dotychczas wysiłku w kierunku wpływania na poziom cen detalicznych. Muszą dać przykład obniżenia tych cen, ograniczając swoją marżę ząobkwa. Bez żadnej szkody dla siebie mogą to od razu uczynić w dziedzinie manufaktury oraz szkła, porcelany i fa.ansu. Kalkulacja detaliczna w tych działach wynosi od 24 do 35 proc. — jest więc z czego opuszczać.

Trudniejsza jest sprawa z artykułami spożywczymi.

Te wymagania, jakie sytuacja obecna ze szczególną ostrością stawia przed ruchem spółdzielczym, powinny być jak najszybciej zaspokojone. Tow. inż. Łasz, naczelny dyrektor cen

tralnego zarządu przemysłu metalowego udzielił „Trybunie Wolności” wywiadu, w którym stwierdza, że przem. metalowy wykonal plan w I półroczu br. w 104 proc.

Przemysł metalowy rozwija produkcję coraz to nowych maszyn, dając w Polsce nie wytwarzanych. Tow. Lesz opowiada o tym w następujących słowach:

„Obecnie pracujemy nad budową polskiego silnika samochodowego i przystąpiliśmy już do masowej produkcji polskiego traktora „Ursus”. W BIEŻĄCYM MIESIĄCU ZAKŁADY W URSUSIE WYPUSZCZA PIERWSZĄ PARTIĘ 30 TRAKTORÓW. Roczna produkcja traktorów wynosić będzie 2.400 SZTUK. Rozpoczęliśmy również masową produkcję motocykli.

Poza tym rozpoczęliśmy produkcję szeregu typów obrabiarek, narzędzi optycznych, przedtem w Polsce nie wytwarzanych.

Fakt, że przemysł metalowy wprowadził nowe, trudne działy produkcji i wykonywał plan wytwórczy z nadwyżką, dorodzi jaskrawo, jak z gruntu fałszywe i nieuzasadnione są płaczliwe oświadczenia niektórych posłów sejmowych na temat mankamentów przemysłów upaństwowionych. Przeciwnie. Dotychczasowa praktyka przemysłu metalowego wykazała, że w wyniku upaństwowienia, przemysł ten otrzymał szerokie możliwości rozwoju”.

Nowy cennik na artykuły spożywcze ukróci samowolę spekulantów

Nowoustalony cennik na artykuły spożywcze jest bezspornie poważnym sukcesem, osiągnięciem dzięki powołaniu do życia Komisji Notowań Cen. W oparciu o notowania z terenu całego województwa można było wyciągnąć daleko idące wnioski co do obrazu naszego życia gospodarczego i ustalić cennik tak dla miast wydzielonych jak i dla powiatowych.

Według poprzednio ustalanych norm cennikowych nikt nie orientował się co do rzeczywistej ceny chleba. Obecnie, ustalając cenę żyta na 3.000 za 100 kg oraz cenę pszenicy na 4.500 za 100 kg, można było określić definitywną cenę na mąkę 90 proc. i 80 proc., a co za tym idzie cenę chleba tak w hurcie jak w detalu w wysokości 42 zł za kg chleba żytniego i 66 zł za kg pszenicznego. Równocześnie tylko w oparciu o notowania komisji cennikowych można było powrócić do dawnej ceny na bułki pszenne tj. 5 i pół zł za sztukę.

Dalszym poważnym osiągnięciem jest obniżenie cen na wie-

przowie i wyroby wędlinarskie. Obniżka sięga tu niekiedy 10 proc., co jest dowodem, że produkcja zwierzęca na terenie woj. gdańskiego może się pochwalić dalszymi sukcesami.

Poważną innowację wprowadził cennik w dziedzinie handlu mlekiem i przetworami mleczarskimi. Dotychczasowy cennik na mleko okazał się nierealny i dlatego obecnie w tej dziedzinie

pozostawiona została pełna swoboda kształtowania się cen rynkowych według zasad podaży i popytu. Równocześnie cena na masło śmietankowe została podniesiona do 420 zł za kg w hurcie, co stwarza możliwości wprowadzenia tego artykułu na Wybrzeże w większych partiach.

Przedstawiciele „Społem”, uczestniczący w posiedzeniu Komisji Cennikowej, złożyli zape-

wnienie, że przy nowym cenniku dostarczą masło w ilości odpowiadającej zapotrzebowaniu. Komisja Cennikowa, ustalając te ceny, kierowała się myślą o zabezpieczeniu dostaw mleka i masła do miast wydzielonych woj. gdańskiego. Posunięcie to spowoduje bezwzględnie powrót tych artykułów na rynek.

Inne przetwory mleczarskie będą posiadały ceny dotychczasowe. Dowolność dopuszczona przy sprzedaży mleka musi jednakże być ograniczona przez kontrolę społeczną.

Przyjmując z zadowoleniem nowy cennik, społeczeństwo oczekuje ustalenia cen na inne artykuły, przede wszystkim zaś na warzywa i owoce.

Nowy Cennik na artykuły pierwszej potrzeby

Z dniem 14 lipca 1947 roku na terenie województwa Gdańskiego obowiązuje nowy cennik na artykuły pierwszej potrzeby, a mianowicie:

Mąka żytnia 90 proc. w hurcie 39 zł za kg, w detalu 45 zł, mąka pszenna 80 proc. 62—72, chleb żytni 90 proc. 39 zł — 42 zł, chleb pszeniczny 80 proc. 60 zł — 66 zł, bułki w hurcie 5 zł, w detalu 5,5 zł.

PRZETWORY MIĘSNE: słonina 280 zł za kg, sadło — 300 zł, smalec — 380 zł, szynka tylna z kością — 260 zł, szynka tylna bez kości — 280 zł, łopata przednia z kością — 250 zł, bez kości — 270 zł, żeberka świeże — 240 zł, wędzone — 300 zł, schab — 290 zł, golonka marynowana — 250 zł, surowa — 240 zł, nóżki krótkie wieprzowe — 130 zł, długie — 170 zł, głowizna 140 zł, wątroba — 270 zł, mózg — 270 zł, ożór świeży — 270 zł, ożór peklowy — 300 zł, boczek surowy — 270 zł, mięso wieprzowe siekane — 300 zł, płuca i serce — 120 zł, nerki — 260 zł, kości wieprzowe — 60 zł, schabowe — 90 zł, mięso wołowe z kością — 220 zł, bez kości — 270 zł, siekane — 280 zł, rolandy wołowe — 290 zł, połówka wołowa — 340 zł, kości wołowe rurki — 80 zł, górne — 60 zł, nogi wołowe — 100 zł, nerki wołowe — 240 zł, flaki wołowe — 110 zł, baranina z kością — 260 zł, bez kości — 300 zł, cielęcina z kością — 230 zł, bez kości — 380 zł, wątroba cielęca — 280 zł, nóżki cielęce — 90 zł. Wyroby wieprzowe: szynka gotowana wędzona kg — 430 zł, surowa wędzona — 390 zł, boczek gotowany wędzony — 430 zł, surowy wędzony — 360 zł, krakowska świeża — 360 zł, szynka połówkowa i cytrynowa mortadela — 380 zł, kiełbasa zwykła w wąskim flaku — 330 zł, salceson zwykły — 280 zł, pasztetowa — 320 zł, wątrobianka — 260 zł, kaszanka — 120 zł.

PRZETWORY MLECZARSKIE: masło śmietankowe w hurcie — 420 zł, w detalu — 450 zł, wiejskie w hurcie — 300 — 330 w detalu, twaróg prasowy — 60 — 80 zł, twaróg pełnotłusty w hurcie — 150 zł, w detalu — 180 zł, śmietana o zawartości 22 — 25 proc. tłuszczu w hurcie — 140 zł za kg i 175 zł w detalu.

Dla powiatów ustalono ceny nieco niższe.

Czy dwa lata — to za mało? Hel nie może się rozstać z „pamiątkami” po wojnie

Mimo, że już z górą dwa lata upłynęło od zakończenia działań wojennych, półwysep Hel niewiele zmienił swoje oblicze. Znajdują się tu jeszcze setki bunkrów i schronów polowych oraz poważna ilość amunicji artyleryjskiej, karabinowej itd. Dotychczas nie usunęto jeszcze zasieków polowych i drutów kolczastych w lasku pomiędzy osiedlami Jurata a Jastarnią. Bór, nie mówiąc już o terenach poza Juratą, położonych w kierunku osiedla Hel, gdzie jeszcze stoją setki schronów polowych i ziemianek.

Prawie w samym osiedlu Jastarnia — Bór znajdują się zasieki, bunkry, doły i wyrwy od bomb i pocisków. Wszędzie porozrzucane i niewybuchłe jeszcze pociski, co kilkanaście lub kilkadziesiąt me-

trów stoją dział przeciwlotnicze i stopy amunicji działowej rdzewieją na deszczu. Mimo patroli Marynarki Wojennej dzieci zawsze mają dostęp do tych dział i amunicji, powodując nieszczęścia, jakich już wiele było po wojnie na terenie Jastarni. Tabliczki ostrzegające przed wejściem poza druty kolczaste nie odstraszają ludzi od chodzenia po tych terenach, tym bardziej dzieci, które w ogóle nie zwracają na nie uwagę.

Czy nie czas przynajmniej w obrębie samych osiedli letniskowych rozebrać i zasypanie bunkry, zdemontować działa i zupełnie oczyścić teren z min, amunicji i granatów?

Radio

na dzień 18 lipca br. (płatek)

8.15 — 8.30 — Wykłady dla nauczycieli.
12.05 — 12.10 — Wiadomości południowe.
12.10 — 12.25 — „Na Kujawach” — gra zespołu Władysława Kaczynskiego. 12.25 — 12.35 — Audycja dla wsi „Przetwory z jagód”.
12.35 — 13.00 — Recital fortepianowy Wandy Zarzeckiej — Ornatowskiej — transmisja z Krakowa. 13.00 — 13.10 — „z mikrofonem po kraju” — transmisja z Bydgoszczy. 14.05 — 14.10 — Aktualia — lok. 14.40 — 14.50 — „Zaczynamy żywać” — wywiad z pismannikiem akcji żniwnej — lok. 14.50 — 15.00 — Informacje miejscowe i prognoza pogody — lok. 15.20 — 15.50 — Słuchowisko dla dzieci pt. „Słoneczko”, piera Wandy Wroblewskiej — transmisja z Łodzi. 16.00 — 16.18 — Dziennik południowy. 16.50 — 17.00 — Pogadanka sportowa. 17.00 — 17.45 — Koncert dla przedwojenników świata pracy. 17.45 — 18.00 — Audycja dla młodzieży „Świat w kolorach” — pogadanka Wandy Odolskiej (część III). 18.00 — 18.30 — Muzyka popularna — lok. 18.30 — 18.37 — Reportaż — lok. 18.37 — 18.50 — O.R.P. Błyskawica znowu w służbie Przecypopolitnej — szkic Józefa Wójcickiego — lok. 18.50 — 18.58 — Informacje miejscowe — lok. 20.15 — 20.57 — Koncert Muzyki Ludowej — transmisja z Poznania. 21.00 — 21.30 — Dziennik wieczorny. 22.10 — 22.15 — Wiadomości sportowe. 23.00 — 23.10 — Ostatnie wiadomości dziennika radiowego.

DYŻURY APTEK

do dnia 19.7. br.

Gdynia i Orłowo: Apteka pod Gryfem, ul. Starowiejska i Apteka w Orłowie, ul. Orłowska.
Sopot — Apteka Nowa, ul. Stalina.
Wrzeszcz — Apteka „Grunwald”, ul. Grunwaldzka.
Gdańsk — Apteka pod Stołcem, ul. Garnarska.

NUMERY TELEFONÓW POGOTOWIA

Ubezpieczalni Społecznej Gdańsk 42-150
Miejskie Gdańsk 31-111.

NUMERY TELEFONÓW STRAŻY POŻARNEJ

Gdańsk — 31-334, 31-338.
Wrzeszcz — 41-332, 41-333, 42-264.
Orunia — 31-336.
Oliwa — 52-822.
Nowy Port — 42-222.

Kronika Wybrzeża

DELEGACJA BANKU MIĘDZYNARODOWEGO NA WYBRZEŻU

Ostatnio do Gdańska przybyła delegacja Banku Międzynarodowego, bawiąca w Polsce w związku z rokowaniami o przyznaniu Polsce większej pożyczki z zasobów tego banku. Delegacja, której towarzyszył przedstawiciel Centralnego Urzędu Planowania, zawiadła porty Gdańska i Gdyni, interesując się ich pracą.

ZA ŁAPÓWKĘ — OBOZ PRACY

Orzeczeniem Komisji Specjalnej na dwa lata obozu pracy skazany został Adamczak Zygmunt z Gdańska zam. przy ul. Zabi Kruk 56 za przyjęcie łapówki w wysokości 5.000 zł od Dykowskiej Cezyli.

UDEKOROWANIE GDANSKA W DNIU ŚWIĘTA ODRODZENIA

Zarząd Miejski powiadamia mieszkańców m. Gdańska, instytucje społeczne i państwowe o obowiązku udekorowania domów flagami na dzień 22 lipca, jako dzień Święta Odrodzenia.

KONWOJ BAREK DO NIEMIEC

Na kilka dni wyruszył z Gdańska do Berlina konwój barek Żegluga Państwo-

wej, który zabierze z Niemiec maszyny przydzielone nam w ramach reparacji wojennych. Podróż do Berlina poprowadzi Szczecin i Odrę trwać będzie około 14 dni. Transport poprowadzi dyr. Żegluga Państwowej w Gdańsku ob. Piotr Radziński.

WOJSKOWY SĄD REJONOWY W GDANSKU

Wojskowy Sąd Rejonowy przenosi się z Gdyni do nowej siedziby w Gdańsku — Wrzeszczu przy ul. Batorego 5. W dniu dzisiejszym biura Sądu będą dla stron zamknięte, natomiast od jutra 19 lipca odbywać się będzie normalne urzędowanie.

MLODZIEŻ JUGOSŁAWIAŃSKA PRZYBĘDZIE NA WYBRZEŻE

W myśl konwencji kulturalnej, zawartej między Polską a Jugosławią, przybyła do Polski grupa młodzieży z Jugosławii. Młodzież ta w liczbie 20 osób przybędzie na Wybrzeże. Podejmować ją będzie polska młodzież szkół średnich, która wespół z Towarzystwem Przyjaźni Polsko-Jugosłowiańskiej postara się uprzyjemnić pobyt na Wybrzeżu swoim gościom.

Gdy statki czekają... To wcale nie jest takie proste

— Tak. 14,5 dolara z ład.

Jeszcze nie przebrzmiał głos naszego rozmówcy, a już przerywa nam rozmowę nowy sygnał telefoniczny.

Ob. Doszla, kierownik Wydziału Dyspozycji Ruchu, Przeladunków Morskich Centralnego Zjednoczenia Przemysłu Produktów Węglowych, podnosi powtórnie słuchawkę i znów w przesłanej płyną fachu terminy, cyfry, nazwy gatunków węgla, portów i państw.

Przyglądając się panującemu tu ruchowi, musimy stwierdzić, że Wydział Dyspozycji Ruchu Morskiej Delegatury CZPPW zupełnie słusznie jest nazywany mózgiem przeładunków węgla. Tu bowiem w tych dwóch skromnych pokojach daleko od portu i od kopalni wiążą się wszystkie nieci tych różnych odcinków naszej gospodarki — decydują się podstawowe sprawy eksportu węgla.

Praca tutaj nie jest podobna do innych biurowych czynności.

MOCNI LUDZIE

Wymaga ona ludzi mocnych i rzutkich, posiadających szybkość decyzji i wysokie kwalifikacje fachowe.

Ob. Doszla np. pracuje w shippingu już 12 lat. Od praktykanta do kierownika odpowiedzialnego Wydziału — droga, była daleka i ciężka, ale osobiste zdolności pozwoliły mu pokonać te trudności i dziś jest on jednym z najbardziej odpowiedzialnych pracowników CZPPW. W pokoju, w którym urzęduje ob. Doszla wiszą na ścianach

olbrzymie kolorowe tablice z ustawicznymi zmieniającymi się karteczkami.

Ta tablica to optyczny sprawdzian pracy wydziału — pokazuje ona w sposób przejrzysty sytuację w portach o każdej godzinie i w każdym zakątku. Tablica ta pomaga ob. Matkowskemu, kierownikowi referatu koordynacji regulowania ruchu w portach. Dane, jakie otrzymuje on od tow. Gumińskiego, kierownika referatu stemowego, tzn. układającego program tonażu statkowego, potrafi szybko wykorzystać, tak że statki wymijają się w kolejności i dźwigi pracują według z góry ustalonego planu.

W Wydziale Dyspozycji Ruchu jest jeszcze jeden ważny referat, na czele którego stoi stary fachowiec kolejowy tow. Pajak. Jest to referat kolejnictwa. Tow. Pajak według opinii swoich współpracowników, to tytan pracy i akuracji. Każdy wagon z węglem jest uwidoczniony tak przejrzystości, że można skontrolować jego drogę i obliczyć koszt przewozu w jedną minutę.

JAK W ZEGARKU

Powiedzieliśmy o ludziach pracujących w wydziale, ale jak wygląda sama praca, na czym ona polega i dlaczego jest tak ważna dla naszego eksportu węgla.

Ostatnio utrzymujemy stosunki handlowe z 12 państwami zamorskimi. Nasz eksport drogą morską sięga miesięcznie miliona ton węgla, koksu i bun krun. Suma ta jest bardzo poważna i trzeba wielkiej znajomości tajników

handlu morskiego i organizacji pracy w portach, by podołać temu zadaniu.

Ministerstwo, układając plan przeładunkowy, oznamia Centrali o swych zobowiązaniach, zharmonizowanie zaś tego planu z możliwościami portu i kolei należy już do ob. Doszli.

Na podstawie wykazu pracy dźwigów ob. Doszla sporządza zapotrzebowanie na węgiel, który wysyła do kopalni. Stacja rozrządowa w Tarnowskich Górach według tego planu dawkuje węgiel na każde wezwanie działu dyspozycji ruchu.

Planu tego jednakże nie można byłoby sporządzić, gdyby wydział „stemowy” nie prowadził alokacji tj. rozmieszczenia tonażu dla poszczególnych państw.

Dopiero po tej pracy, po uzgodnieniu zadań klientów statki ustawia się na z góry upatrzonej pozycji i praca może iść sprawnie. Oszczędza ona niepotrzebnych strat dewizowych.

Ob. Doszla mówi: „Wolałbym zapłacić milion złt kolei — niżeli stracić 1000 złt w dewizach zagranicą. Każda tona węgla, która wychodzi szybko z naszego portu, każdy dolar zostawiony przez obce statki w naszych portach, wzmacnia naszą gospodarkę i dobrobyt.

Ostatnio utrzymujemy stosunki handlowe z 12 państwami zamorskimi. Nasz eksport drogą morską sięga miesięcznie miliona ton węgla, koksu i bun krun. Suma ta jest bardzo poważna i trzeba wielkiej znajomości tajników

Konserwy w ładnym opakowaniu Inaczej smakuja

Gdańska Wytwórnia Opakowań Błaszkanych i Latań Elektrycznych „Dai-

mon”, zatrudniając około 450 osób, przygotowuje produkcję szeregu nowych artykułów. W szybkim czasie będzie rozpoczęta produkcja latarek rowerowych i motocyklowych. W chwili obecnej przystąpiono do produkcji puszek do konserw z białej blachy, podczas gdy dotychczas produkowano puszkę wyłącznie z blachy czarnej. Czynione są również przygotowania do produkcji puszek z angielskiej blachy przeznaczonych do opakowania jaj, eksportowanych w stamie mrożonym.

Fabryka odczuwała dotychczas brak szczerok do czyszczenia blachy, które sprowadzano ze Szwecji. Ostatnio przystąpiono do przygotowania produkcji tych szczerok na miejscu.

Miesięczna produkcja opakowań blaszanych w tym zakładzie obejmuje prze robkę około 10 ton blachy czarnej i 5 ton blachy białej. Wartość gotówkowa miesięcznej produkcji wynosi około 9 milionów zł.

Nowy Zarząd SL w Sopocie

W sali konferencyjnej Zarządu Miejskiego w Sopocie odbyło się walne zebranie Zarządu Grodzkiego SL.

Zebrań przewodniczył dyr. Więcko. Wygłoszono referat polityczny i gospodarczy oraz dokonano wyboru nowego zarządu, w skład którego weszli: prezes inż. Jackowski, I wiceprezes Jan Ploch, II wiceprez Józef Uller, sekretarz Karolak, skarbnik Garczyński, członkowie zarządu: inż. Burzyński, inż. Słowińska, Jeleński i Pawłowski. Ponadto wybrano członków komisji rewizyjnej oraz sąd partyjny.

W referatach zaakcentowano zacieśnienie się więzi, łączących SL z pozostałymi stronnictwami demokratycznymi.

ROZSZERZENIE ŚRODLADOWYCH POŁĄCZENI PORTU GDANSKIEGO

W drugiej połowie bieżącego miesiąca nastąpi dalsze rozszerzenie śródlądowych połączeń portu gdańskiego z zapleczem. W chwili gdy na kanale Warmińskim oddana zostanie do użytku pochylnia, służąca do wyciągania statków, Polska Żegluga Państwowa uruchomi nową linię pasażerską między Gdańskiem — Ełbągiem a Ostródą.

REMOBILIZACJA DZWIĞÓW DOBIEGA KONCA

Remont 5 dźwigów „magdeburskich”, pochodzących z reparacji, dobiega końca na stoczni gdańskiej. Dźwigi zostaną oddane do użytku w sierpniu br. i służyć będą do przeładunków w porcie szczecińskim. Dzięki tym dźwigom ulepszenie przeładunków portu szczecińskiego znacznie wzrośnie.

BIELA SIĘ ZAGLE SZKUNERÓW

Ostatnio w Gdańsku coraz częściej widać małe zgrane szkunery szwedzkie, przypływające do nas z ładunkami tarczy lub innych towarów, a zabierając stąd ładunki węgla i surowców. 18 lipca szwedzi z/m „Bleeking” zabrali 225 ton surowców, zaś z/m „Runa” zabrali 155 ton koksu.

RUCH W PORCIE GDANSKIM

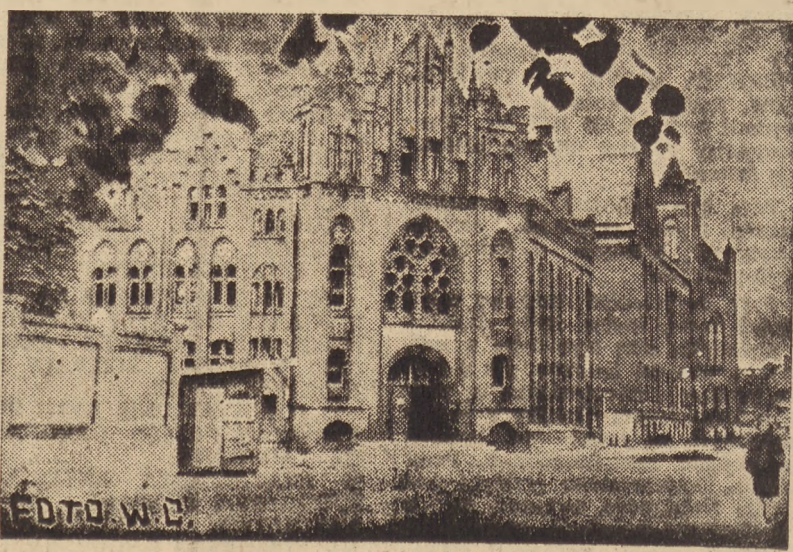
W porcie gdańskim w dniu 15 lipca stacjonowało 47 statków, 15 z nich przybyło w basenie Górnicy, 6 w kanale Portowym, 9 w kanale Wiślanym, 1 w kanale Kaszubskim, 9 na stoczni i 1 w strefie Wolnocelowej. Na wejściu było 8 statków, wyszło 5 statków.

OCYSZCZAJĄ SIĘ DNO BASENU PORTOWEGO

Wydział Hydrograficzny GUM wraz z Wydziałem Ratowniczym w dniu 15 bm. przy pomocy 30-tonowego dźwigu pływającego wydobyl z dna kanału Portowego wrak zatopionej tam dużej motorówki portowej. Wrak motorówki został transportowany do stoczni nr 2.

POGLEBIANIE BASENU GÓRNICZEGO

Wydział Robót Czerpalnych BOP przy pomocy pogłębiarki czerpakowej „Mała” przeprowadza pogłębianie zachodniej strony basenu Górnicy, przystosowując wody przy burcie nabrzeża dla statków o głębszym zanurzeniu, które będą tam przypływały z ładunkami rudy. Roboty są już na ukończeniu.

GDANSK — Biblioteka Miejska

Z TEATROWI

TEATRY

MIEJSKI „Wybrzeże”. Gdynia, Plac Grunwaldzki godz. 19.30 — „TRASA” Sztuka K. Barnasia w reż. T. Galla.

AKTORÓW — Gdynia, Skwer Kościuszki 15, godz. 20 — „CIEN NICCODEM'EGO”, w reż. W. Czernieckiego, Kira Penkowska.

AKTORÓW — Sopot, Rokossovskiego 41, godz. 20 — „Hau, Hau” z J. Bukowskim.

REPERTUARIUM KIN

GDYNIA — „Warszawa” — Marystyllanka. „Atlantyk” — Skandal. „Dom Mar. Woj.” — Triumf młodości.

GRABOWEK — „Fala” — Wielki Walc. CHYLONIA — „Promień” — Twardzi ludzie.

SOPOT — „Baltyk” — Wesoły pensjonat. „Polonia” — Robin Hood.

GDANSK — „Światowid” — Czarodziejski kwiat.

TCZEW — „Wista” — Młodość Tomasza Edisona.

WRZESZCZ — „Capitol” — Serenada w dolinie słońca. „Bajka” — W okowach lodu.

PUCK — „Mewa” — Historia jednego fraka.

OLIWA — „Polonia” — Twardzi ludzie.

WEJHEROWO — „Świt” — Pani minister tańczy.

ŁEBORK — „Fregata” — Elwira Madigan.

WYSTAWY

Wystawa Państw. Wyższej Szkoły Sztuk Pięknych w Sopocie — miesiąc w budynkach Szkoły 1) w „Pawilonie Sztuki” przy ul. Powstańców Warszawy, obok Grand Hotelu (malarstwo), 2) przy ul. Westerplatte 24 i 28 rzeźba i architektura wnętrza. Otwarta codziennie w godz. od 10 — 18. Wstęp bezpłatny.

Wystawa pt. „Pejzaż morski” otwarta codziennie od 12 do 18 w Sali Wystawowej Gdańskiego Oddziału Plastyków, Wrzeszcz, ul. Rokossovskiego 15.

„Rytm” — Gdynia, ul. 10 Lutego 55. — Wystawa prac uczniów Liceum Plastycznego.

Wystawa pt. „Książka o morzu” otwarta jest w Bibliotece Miejskiej w Gdańsku (ul. Walowa nr 16) od dnia 6 w godzinach od 9 — 18, w sobotę 9 — 13.

CENNIK OGŁOSZEŃ

za tekst: 1 mm x 1 szp. do 100 mm — 1.55, 1 mm x 1 szp. od 101 do 200 mm — 2.65, powyżej — 2.80.

za tekst: 1 mm x 1 szp. do 100 mm — 1.35, 1 mm x 1 szp. od 101 do 200 mm — 2.45, powyżej — 2.55.

Odrobne: osob. posz. rodz. za jedno słowo 20., handlowe za jedno słowo 25., posz. pracy za jedno słowo 20., zguby za jedno słowo 20.

Nekrologi: 1 mm x 1 szp. do 50 mm — 30., 1 mm x 1 szp. od 51 do 100 mm — 20., 1 mm x 1 szp. od 101 do 150 mm — 20., 1 mm x 1 szp. od 151 do 200 mm — 20., powyżej — 20.

Adres Redakcji i Administracji: Gdańsk — Plac Armii Czerwonej 1, tel.: 315-72.

Gdynia — ul. Świętojańska 3, tel.: 224-65.

W Stalowej Woli 4)

Kwadrans z asami huty

(Od naszego specja'negu wysłannika)

Swe sukcesy w dziedzinie produkcji wynalazków oraz wysoki stosunkowo poziom życia robotników, Stalowa Wola zawdzięcza prostej umiejętności. Jest to umiejętność zestrzelenia dążeń całej zalogi w kierunku przełamania przeszkód i osiągnięcia zamierzonego celu.

Jedność klasy robotniczej, jej świadoma walka o pełną produkcję, jej, pełna natężenia, czujność w ochronie zdobyczy demokracji, to podstawa kształtująca osiągnięcia, pomyślniejsze tu, aniżeli w innych ośrodkach przemysłowych.

Rada Zakładowa nie est od parady

Dyrektor naczelny, tow. Kowalewski zebrał na „kwadrans przy sobocie“ najlepszych robotników i pracowników Stalowej Woli, by umożliwić naszemu korespondentowi swobodną rozmowę, z dala od huków młotów i żaru pieców.

Zesłali się więc wprost od roboty we wspaniałej sali konferencyjnej: prezes Rady Zakładowej Dudek, przedstawiciele Związku Zawodowego Stankiewicz i Bekier, a z nimi Grysiwicz, Zaba, Dąbek, Dybkowski, Jamski, Belof, Lipski i inni.

Przesłona sala, wykładana dębowym drzewem, prosta w rysunku a piękna w wykonaniu, dobrze usposabia do rozmowy, nawet w lipcowe, upalne popołudnie. Poruszamy więc sprawy, które w życiu naszych towarzyszy - robotników są zasadnicze. Wszyscy mówią przede wszystkim o Hucie, a później dopiero o swych życzeniach, brakach i aspiracjach.

Przewodniczący Rady Zakładowej tow. Dudek z bratniej PPS stwierdza, iż współpraca PPR i PPS na terenie Huty jest i musi być przestrzegana, skoro obie partie mają ten sam cel: poprawę bytu mas pracujących. Dzięki jednolitemu stanowisku Rady — mówi tow. Dudek — dyrekcja nie podejmuje żadnej poważniejszej decyzji bez naszej opinii. W Radzie Zakładowej zasiada 26 pracowników, w tym 3 kobiety: Sobolewska — robotnica stalowni, Iliasz — robotnica wałowni i Fabiszewicz — urzędniczka. Uczniowie Huty też mają w Radzie Zakładowej swego przedstawiciela. Jest nim

Bugaj, młodociany praktykant na Wydziale Mechanicznym.

Związek zawodowy

O szkoleniu robotnika szeroko mówią przedstawiciele Zarządu Związku: Stankiewicz i Bekier. Zdaniem ich Związek musi „ciągnąć“ robotnika w górę, dawać mu nowe możliwości.

„Naszą zasadniczą troską było przygotować nowych fachowców do nowych zadań. Sprawa ta była szczególnie piekącą w roku 1945, gdy po okupacji stwierdziliśmy ogromne straty w ludziach. Trzeba było pomóc nowemu pracownikowi w osiągnięciu specjalizacji przez skrócone przygotowanie. Trzeba było młodzież, zdemoralizowaną okupacją, zachęcić do nauki. Dziś szkolenie idzie już pełną parą i kilkoma torami. Kilkunastu robotników przeszło kurs w Ministerstwie Przemysłu, a ta kropała w morzu, bo kursy wymagające odcierania robotnika od miejsca pracy i wyjazdu na długie miesiące, nie cieszą się popularnością. Należało pomyśleć o kursach krótkodystansowych i na miejscu. Zorganizowaliśmy więc tutaj kurs przysposobienia przemysłowego, frezersko — tokarski, kalkulatory — konstruktorski, tokarski, mistrzowski. Dają one pożądane wyniki. Do wieczorowej szkoły dokształcającej uczęszczało w minionym roku szkolnym 130 młodocianych pracowników, do gimnazjum przemysłowego w miejscu 230, do liceum przemysłowego 35.

Myślmy również o tym, by żonom i córkom naszych robotników ułatwić trochę życie, dając im fachowe przygotowanie do wykonywania zajęć i prac domowych. Zorganizowaliśmy dla nich kurs kroju i szycia oraz kurs szwaczek.

W trosce o budżet robotniczej rodziny, zmobilizowaliśmy cały Związek do walki z drożyzną i spekulacją. Akcja ta zresztą była u nas oddawna prowadzona, ale na innej płaszczyźnie. W Stalowej Woli nie ma prawie sklepów prywatnych, są natomiast spółdzielnie, pracujące według zasad uczciwej spółdzielczości. Sklep spółdzielczy Grębowa — poobszarniczego majątku Huty, ma stałe na składzie masło, ser, mleko, jaja. Ogrody Huty dostarczają jarzyn.

Wszystko to, co powyżej, to nie jest jednakże wszystko. Wszyscy ci ludzie mówią specjalnym stylem. Układ ich słów — swobodny, a oszczędny, doskonałe logicznie powiązany, znamionuje kulturę. Tę kulturę, którą w robotniku wyrabia długieletnie doświadczenie, wiedza fachowa, świadomość klasowa i świadomość swego miejsca w

Nasz towarzysz Dybkowski stwierdza, że „dziś Huta już dawno ma poza sobą najcięższy okres, gdy po odejściu Niemców stanęliśmy do pracy z niczym i wobec pustki. Produkcja wzrasta, a z nią nasz trud i praca. Za przekroczenie normy produkcyjnej otrzymujemy premie, tak że naogół z zarobków można żyć“.

— A jak z mieszkaniem? — Nie jest tak dobrze, jakby się mogło wydawać na pierwszy rzut oka. Są tu piękne wille i domki, ale pomieścić mogą tylko 1.300 pracowników rodzin. Ci żyją w przyzwolonych warunkach: łazienka wprawdzie wspólna, ale za to kuchnia i reszta mieszkania na wyłączny użytek rodziny.

— A pozostali pracownicy? — Przecież jest ich ponad 5 tysięcy?

— Dochodzą z okolic. Wiek szos z nich, to małorolni, idą niekiedy po 15 km, co bardzo zmniejsza wydajność ich pracy. Pomówcie tam w Ministerstwie Przemysłu, by przyznali nam kredyt na rozbudowę Osiedla — mówi do mnie tow. Dybkowski.

W sektorze pomocniczym są jeszcze wielkie braki

Opowiada o nich Lipski — asystent narzędziowni, najlepszy przodownik na Wydziale Mechanicznym, szeroko omawiając trudności hamujące produkcję. Ciągłe jeszcze nie ma materiału pomocniczego. Brak smarów, szlifarskich tarcz i diamentów, jednym słowem sektor pomocniczy produkcji wolniej dźwiga się z ruin, aniżeli produkcja zasadnicza. Wpływa na to brak specjalnie rzadkich surowców, podczas gdy zasadniczą produkcję uruchamia się często — natchnieniem. Właśnie tow. Zaba skromnie opowiada o kompresorach własnego pomysłu i stwierdza, iż brakującą część w maszynie nadrobić trzeba fantazją i rysunkiem z powietrza, byle tylko produkcja szła.

Wszyscy ci ludzie mówią specjalnym stylem. Układ ich słów — swobodny, a oszczędny, doskonałe logicznie powiązany, znamionuje kulturę. Tę kulturę, którą w robotniku wyrabia długieletnie doświadczenie, wiedza fachowa, świadomość klasowa i świadomość swego miejsca w

nowym układzie społecznym. Dla tego fakt, że 54 robotników przeszło tutaj na kierownicze stanowiska, nie jest wcale dziwny. Jest naturalnym wynikiem ewolucji robotnika w Polsce Ludowej.

C. Błońska

Stalowa Wola — ulica Partyjniaków

Szczecin — miasto odwiecznie polskie

Cenne wykopaliska na Zamku Piastowskim

Od paru miesięcy na Zamku Piastowskim w Szczecinie trwają prace zabezpieczające tę budowlę, poważnie uszkodzoną przez działania wojenne.

Początkowo, w miarę posładanych pieniędzy, pokryto dachem kaplicę zamkową, wieżę zegarową, część skrzydła zachodniego i wieżę więzienną od strony Starego Miasta. Oprócz tego w najstarszej części Zamku zabezpieczono gotyckie sklepienie i oczyszczono resztę komnat z nagromadzonego tam gruzu.

W trakcie robót nad zabezpieczeniem odkryte krypy książąt szczecińskich, w kaplicy zamkowej odkopano różne fragmenty murów. W związku z tym, zaczęto przeprowadzać prace wykopaliskowe na dziedzińcu zamkowym.

Po usunięciu warstwy ziemi na głębokości 20 cm natrafiono na mury w formie półkolistej.

Według przypuszczeń, odkopane mury są pozostałościami pierwszego kościoła w Szczecinie im. św. Ottona. Istnieje poza tym przypuszczenie, że w X i XI wieku na miejscu, gdzie wznosi się dzisiaj Zamek, stał wczesnohistoryczny gród słowiański. Przypuszczenie to potwierdzają badania archeologa mgr. WIECZORKOWSKIEGO, delegata Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie, który przeprowadził wstępne poszukiwania na dziedzińcu zamkowym. Znalezione wiele fragmentów, naczyń glinianych, kości zwierząt, szereg przedmiotów z brązu. Odnaleziono rzeczy są typowymi wzorami ceramicznych słowiańskich. Mgr. Wieczorkowski będzie prowadził dalsze badania w głębszych warstwach ziemi. Mogą one przynieść potwierdzenie przypuszczeń o dawnym słowiańskim grodzie i być cennym dokumentem odwiecznej przynależności Pomorza Szczecińskiego do Polski.

SEZAMIE, OTWÓRZ SIĘ
Komisja Specjalna w Lublinie ma do zainicjowania nowy poważny sukces. Wiadomo było już od dawna, że zakład fryzjerski przy ul. Narutowicza, jest czarnogłową spelunką. Ostatnio Komisja Specjalnej udało się zdobyć hasło,

Komisja Konserwatorska podejmuje dalsze prace zabezpieczające na Zamku. Uzyskano niedawno kredyt w wysokości 2,5 miliona zł, który przeznaczony zostanie na pokrycie dachem pozostałych skrzydeł zabytkowej budowli, za-

murowanie otworów okiennych oraz zabezpieczenie wykusz renesansowych w skrzydle zachodnim. Oprócz tego odbuduje się wnętrze skrzydła zachodniego, gdzie prawdopodobnie pomieszczą się zbiory muzealne, odkopane na Zamku

Z MIAST I WSI

NAJDROŻSZA PAMIĄTKA GESTAPOWCA

Znany był w czasie okupacji w Krakowie Wacław Ciula, alias Ceula, b. podoficer II dywizji pancerniej W. P., już wtedy — jak się okazało agent niemieckiego wywiadu, a w czasie okupacji — zaprzeczany Niemcom krwawy zbir, niejedną ofiarę mający na sumieniu. Po wyzwoleniu, Ciula udało się zmylić ślady i ukryć się. Parę dni temu jedna z ofiar rozpoznała go na ulicy w Krakowie, jednakże renegatowi i tym razem udało się zbiec. Rozpoczął się szalony pościg, który trwał kilka dni i zakończył się dopiero w Jeleniej Górze, w luksusowej wili gestapowca, gdzie jak zeznają sąsiedzi, wesoło spędzał czas na pijatykach i zabawach. W czasie rewizji znaleziono najdroższą pamiątkę, skoro nie zdecydował się jej zniszczyć — kalendarzyk niemiecki, w którym wszystkie strońiczki wypełnione były polskimi nazwiskami z krótkim, ale wymownym dopiskiem: „nie żyje“.

SEZAMIE, OTWÓRZ SIĘ
Komisja Specjalna w Lublinie ma do zainicjowania nowy poważny sukces. Wiadomo było już od dawna, że zakład fryzjerski przy ul. Narutowicza, jest czarnogłową spelunką. Ostatnio Komisja Specjalnej udało się zdobyć hasło,

kóre znali tylko wtajemniczeni. Uzbrojony w to hasło funkcjonariusz Komisji udał się do fryzjera i poprosił o złotą dziesięciornikówkę. Fryzjer polecił mu czekać, a sam, pojęcia nie mając, że jest śledzony, udał się do zakładu ślusarsko — mechanicznego W. Ślusarskiego. W czasie rewizji u Ślusarskiego znaleziono cały majątek w złocie i obcej walucie.

Z ZEWNĄTRZ MLEKO — W ŚRODKU BIMBER MILICJA ROZWIĄDUJE ORMIANSKIE ZAGADKI

W Zgierzach aresztowany został Jan Kamiński, który w bankach od mleka przewoził bimber, produkowany we własnej bimbrowni. Dla niepoznaki Kamiński bańki polewał z wierzchu mlekiem, co mu zresztą niewiele pomogło.

DWOCE — OGÓRKI małosolne Ziemniaki — warzywa

W każdych ilościach dostarcza
Spółdzielnia
Owocarsko — Warzywna
Samopomoc: Chłopskiej
W-wa, Koszykowa 65, Tel. 572-88
Praga, Radzyńska 6, tel. 43-26
1613

DROBNE OGŁOSZENIA

UNIEWAŻNIAM zagubioną legitymację pracy nr 78, ORMO nr 1248, PPR nr 19806 oraz odcinek zameldowania na nazwisko Wulczyński Henryk. 1692
CENTRALNY Zarząd Energetyki poszukuje rutnowanej maszynistki. Zgłaszać się: Al. Niepodległości 188, Wydział Personalny od 10—13. 1702

MĘSKIE GIMNAZJUM ROLNICZO OGR ODNICZE W MIECZYSŁAWOWIE, powiat kutnowski, istniejące od 1911 roku, rozpoczyna nowy rok szkolny 2 września 1947 roku. Nauka trwa trzy lata. Uczniowie kończący szkołę otrzymują świadectwa małej matury. Przy szkole jest internat. Szczegółowych informacji udziela Dyrekcja Gimnazjum w Mieczysławowie — poczta Kutno. 1698

Ogłoszenie o przetargu

Państwowa Centrala Handlowa O. R. w Toruniu ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie robót przebudowy i remontu Domu Towarowego P.C.H. w Toruniu przy ul. Rynek Staromiejski 36/37.

Przetarg obejmuje roboty rozbiórkowe, murarskie, tynkarskie i żelbetowe, stolarkę budowlaną, ślusarskie i kowalskie, instalację wodociagową — kanalizacyjną i instalację elektryczną.

Oferta musi być złożona na całość robót.

Bliższe informacje otrzymać można w P.C.H. Ref. Techniczny, ul. Mostowa 30, p. 19 na I p. gdzie również można otrzymać podkładki ofertowe. Oferty w podwójnych zalakowanych kopertach bez znaków firmy z napisem: „Oferta na roboty przebudowy i remontu budynku przy ul. Rynek Staromiejski 36/37 w Toruniu“ należy składać do dn. 23.7.1947 r. w Ref. Techniczny P.C.H. ul. Mostowa 30 p. 19 do godz. 11ej w której to godzinie nastąpi otwarcie ofert.

Do oferty należy dołączyć:

- kwit wpłaconego na konto P.C.H. Toruń w Kasie Banku Narodowego w Toruniu wadium przetargowego w wysokości 2% od sumy ofertowej, wzgl. dowód zwolnienia od obowiązku złożenia wadium,
- Odpis świadectwa przemysłowego, upoważniającego do wykonywania robót.

Dyrekcja P.C.H. zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta, bez względu na sumę przetargu, oraz prawo uznania, że przetarg nie dał wyniku, jak również prawo zmniejszenia lub zwiększenia ilości wykonania robót.

Państwowa Centrala Handlowa
Oddział Rejonowy w Toruniu

1656

Firma Standard Electric Co. — pod Zarządem Państwowym z siedzibą w Warszawie przy ul. Rejtana 16 ogłasza:

PRZETARG NIEOGRANICZONY

na budowę budynku fabrycznego przy ul. Stępińskiej 26—28 oraz przybudówki mieszkalnej do lokalu biurowego także.

Podkładki ofertowe za zwrotem kosztów w kwocie 1.600 zł oraz szczegółowe informacje można otrzymać w biurze firmy przy ul. Rejtana 16.

Oferty podpisane przez oferenta z dołączonym kwitem na złożone w kasie firmy wadium w wysokości 1 proc. oferowanej sumy należy składać w zalakowanych kopertach w terminie do dn. 23 lipca 1947 r. do godz. 11.30.

Otwarcie ofert nastąpi tegoż dnia o godz. 12.00.

Firma zastrzega sobie dowolny wybór oferenta bez względu na wysokość oferowanej sumy kosztorysu, wyłączenie niektórych robót, dostarczenie materiałów, jak również umiawienie przetargu bez podania przyczyn, oraz wypłacania jakiegokolwiek odszkodowań.

1599

KONKURS

Wydział Powiatowy w Nidzicy ogłasza konkurs na stanowisko Dyrektora Szpitala Powiatowego w Nidzicy.

Do stanowiska tego przywiązane jest uposażenie według grupy VI z dodatkami funkcyjnymi i samorządowymi. Do konkursu mogą zgłaszać się kandydaci, którzy odpowiadają wymaganiom warunkom:

- obywatelstwo polskie
- dyplom lekarski
- prawo wykonywania praktyki w Państwie Polskim
- znajomość chirurgii
- znajomość administracji szpitalnej

Połączenie wraz z udokumentowanymi odpisami świadectw i życiorysem należy nadesłać do dnia 10 sierpnia 1947 r. do Wydziału Powiatowego w Nidzicy, województwo olsztyńskie.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w Nidzicy
wz. (J. Krajewski)

1657

Centralny Zarząd Przemysłu Drzewnego

Warszawa, Al. Niepodległości 188 (4-te piętro)

Wydział Socjalny

poszukuje

dwóch wykwalifikowanych nielegniarek

na stanowisko kierowniczek żłobków. Na wyjazd.

1684

Wzmianka o przetargu

Urząd Wojewódzki Szczeciński — Wydział Komunikacyjny zawiadamia, że ogłosił przetarg nieograniczony na budowę drewnianego mostu objazdowego 85 m w świetle oraz rozbiórkę zniszczonej konstrukcji sklepionego mostu kamiennego m. 3.600 na rzece Prośnicy w m. Karino pow. Kołobrzeg.

Pełne ogłoszenie o przetargu umieszczone jest w Monitorze Polskim.

Przetarg odbędzie się dnia 30 lipca 1947 r. o godz. 10-tej w Wydziale Komunikacyjnym w Szczecinie, Wały Chrobrego 4.

1636

Wzmianka o przetargu

Urząd Wojewódzki Szczeciński — Wydział Komunikacyjny zawiadamia, że ogłosił przetarg nieograniczony na budowę wiaduktu żelbetonowego na dźwigarach żelaznych 10 m w świetle nad torami kolejowymi na autostradzie pod Szczecinem.

Pełne ogłoszenie przetargu umieszczone jest w Monitorze Polskim.

Przetarg odbędzie się dnia 28 lipca 1947 r. o godz. 10-tej w Wydziale Komunikacyjnym w Szczecinie, Wały Chrobrego 4.

1637

A. MINAJEW

PODZIEMIE HITLEROWSKIE

Sztab podziemny — Prace przygotowawcze — Podziemie rusza do akcji

Publikujemy poniżej pierwszą część dłuższego artykułu, który ukazał się w czasopiśmie „Nowoje Wremia”. Czwelnik polski znajduje tu szereg bardzo interesujących faktów, rzucających światło na to, co się dzieje na zachód od Odry i Nyssy.

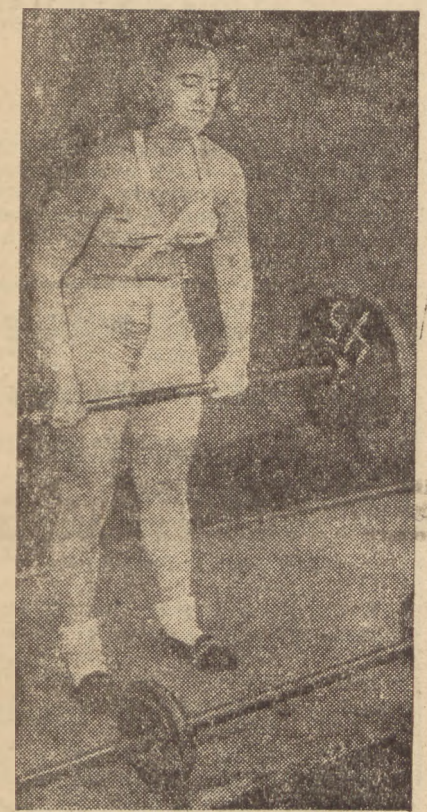
Wiele faktów wskazuje na to, że po kapitulacji Niemiec udało się pewnej części wybitnych hitlerowców ukryć i przejść do akcji podziemnej. W ostatnim czasie podziemie to aktywizuje swoją działalność wywołującą. Warto zainteresować się historią powstania hitlerowskiego podziemia w Niemczech.

Dobre poinformowane osoby twierdzą, że hitlerowcy rozpoczęli przygotowania do zejścia w podziemie już z dniem 16 maja 1943 r. Po klęsce pod Stalingradem zorientowali się oni, że po liczne są już dni hitlerowskiego okrętu pirackiego.

W Berlinie, w siedzibie gestapo na Prinz Albrecht Strasse, gdzie na drugim piętrze mieścił się osobisty sztab Himmlera, odbyto w marcu i kwietniu 1943 r. szereg zebrań, na których narodził się plan powołania do życia podziemnej organizacji. W tym czasie podziemie nie tylko wewnątrz Niemiec, ale także w szeregu krajów Europy i Ameryki.

NADZWYCZAJNY PEŁNOMOCNIK
Wszystkie te plany omawiano na taj-

BRAWO, LO ZYGOWICZI

Nasza rodaczka z Chicago, Loretta Zygowicz, championka wagi średniej w podnoszeniu ciężarów, pretendująca do miana najsilniejszej kobiety świata. Mimo młodego wieku już w tej chwili dokonała nielada wyczynu: podniosła 120 kilogramów. Na zdjęciu mamy uśmiechniętą panią Lo w czasie powstania.

nych zebraniach pod przewodnictwem Hitlera. Tam również przyjęto uchwałę o stworzeniu specjalnej organizacji, która miała się zająć ich wykonaniem. Na czele tej organizacji stanął Himmler, jako „nadzwyczajny pełnomocnik Rzeszy”.

Realizację poleceń Hitlera w zakresie organizacji podziemia zlecono specjalnemu „sztabowi przy nadzwyczajnym pełnomocniku”. W skład tego sztabu weszli: Borman — dowódca tzw. „sztabu łączności”, czyli ośrodka koordynacji działalności wywołującej wszystkich organizacji podziemnych, Hirt — minister bez leki i przywódca służby pracy; Ley — przywódca „Frontu Pracy”; Kaltenbrunner — szef wywiadu wewnętrznego; Scheppmann — szef sztabu SA. Oprócz tej pątki znaczną rolę odgrywał w sztabie generał Heimeier, do którego należało kierownictwo szkolenia kadr.

Większość ludzi, pracujących w głównym sztabie dla przygotowania przejścia hitlerowców do akcji podziemnej, rekrutowała się spośród dawnych pracowników gestapo.

Konstantin Hirt podobnie jak i Rudolf Hoess starał się pozostawać w cieniu i działać za kulisy faszyzmu dyktatury. Ale drugorzędne stanowisko go sprowadzało przywódcy służby pracy nie przeszkadzało mu należeć do najbliższego otoczenia Hitlera i odgrywać tam znaczną rolę. W kołach tych posiadał on markę doświadczonego konspiratora.

NA WSZELKI WYPADEK

Istotnie Hirt posiadał duże doświadczenie w robocie podziemnej. Jako oficer cesarskiego sztabu generalnego po zakończeniu wojny 1914 — 1918 brał czynny udział w organizowaniu tajnych stowarzyszeń reakcyjnych, zakładanych dla walki z ruchem demokratycznym. Zdobyte doświadczenia wyłożył on w książce pt. „Przewodzenie wojny przy pomocy zaopierzonych armii”, wydana w roku 1923. W roku 1928 pułkownik Hirt wstąpił do partii hitlerowskiej i już w roku 1937 opracował on „na wszelki wypadek” plan przestawienia hitlerowskiej partii na działalność nielegalną.

Hirt opracował podstawową zasadę organizacji przyszłego podziemia hitlerowskiego. Przewiduje ona utworzenie szero ko rozgałęzionej sieci komórek podziemnych, łączących nie więcej niż 3, 6 a w wyjątkowych tylko wypadkach 10 osób. Pomiędzy poszczególnymi komórkami nie powinno być z początku

żadnej łączności, nawet gdyby znajdowały się one nie tylko w jednym okręgu, ale nawet w jednym urzędzie lub przedsiębiorstwie.

Główny sztab faszystowskiego podziemia opracował szczegółowy system maskowania członków organizacji podziemnej. Jak doniosła jedna ze szwajcarskich gazet, około 50.000 ss-owców, zwerbowanych do podziemnych organizacji hitlerowskich, przeobraziło się w chłopów, rzemieślników, kupców. Wielu z nich podaje się za uchodźców ze wschodnich terenów Niemiec. Inni udają byłych jeńców wojennych, powracających do kraju, inni wreszcie — nawet Żydów. Bezpośrednio przed kapitulacją spalili hitlerowcy na specjalny rozkaz oboz koncentracyjny w Blechhammer, w którym przebywali Żydzi. Dokumenty i odzież więźniów z czerwonymi krzyżami na plecach i złotymi łańcuchami na rękach zostały rozdane ss-owcom.

KOSMETYCZNE ZABIEGI

Poszczególne hitlerowcy chwytały się nawet takich trików jak, oficjalne zawiadomienia w gazetach o swojej własnej śmierci. W rzeczywistości przenosili się oni pod cudzym nazwiskiem i z fałszywymi dokumentami do innych części kraju, gdzie nikt ich nie znał. Niekiedy wybitni hitlerowcy poddawali się operacjom kosmetycznym, zmieniając nie do poznania swój wygląd zewnętrzny.

Już z końcem roku 1944, jak donosiła amerykańska prasa, co najmniej 10.000 gestapowców przeobraziło się w niepozornych obywateli lub „antyfaszystów”.

Jedną z metod maskowania podziemnych kadr polegała na zamknięciu „wehr wólfów” w obozach koncentracyjnych lub w obozach zagłady jako antyfaszystów. W gestapo zakładano nawet fikcyjne akta sądowe na ich nazwiska, sporządzano fałszywe protokoły. Celem dokładnego zatarcia śladów i przekształcenia tych świeżo kreowanych antyfaszystów w „długocześnie ofiary hitlerizmu”, przerzucano ich kilkakrotnie z jednego obozu do drugiego.

Hitlerowcy zaopatrzyli swoje organizacje podziemne w dokumenty i sprzęt techniczny oraz utworzyli dla nich podstawy finansowe. W specjalnych warsztatach przygotowywano fałszywe paszporty i rozmaite dokumenty. W różnych miejscach kraju zakładano liczne tajne magazyny broni, amunicji, sprzętu drukarskiego i papieru.

Materiały te rozmieszczone zostały według planu, znanego bardzo ograniczonej liczbie osób i zostały zamaskowane bardzo starannie i pomyślowo.

Hitlerowcy opracowali dwa samodzielne, ale częściowo pokrywające się plany

operacyjne dla podziemnej działalności wywołującej.

Jeden z nich przewidywał taktykę na najbliższy okres czasu po kapitulacji Niemiec, drugi — stanowił plan „strategiczny” na dalszą metę.

TRUDNO ZOSTAĆ SZARYM CZŁOWIEKIEM

Błyskawiczna ofensywa radzieckiej armii pokrzyżowała w znacznej mierze te plany. Wielu z zamierzonych pociągnięć hitlerowcy nie zdążyli już urzeczywistnić, inne wykonali tylko częściowo. Dziesiątki tysięcy Niemców zwerbowanych w szeregi nielegalnych organizacji hitlerowskich, znalazło się na początku okupacji w stanie zupełnej paniki i dezorientacji. Wielu z nich nie przyzwyczało się jeszcze do swego nowego oblicza. Wybitnemu hitlerowcowi, używającemu wszystkich rozkoszy życia, nie tak łatwo było przeobrazić się za jednym zamachem w zwykłego, niepozornego człowieka.

Hitlerowcy zamierzali zachować w organizacjach podziemnych wewnątrz Niemiec 200 do 300 tysięcy najwyższych członków swojej partii — ss-owców i gestapowców. Zgodnie z zasadą decentralizacji utworzono szereg samodzielnych i nie powiązanych między sobą tajnych organizacji.

Jedną z pierwszych była organizacja „Wehrwolf”. O jej powstaniu rozgłosili hitlerowcy na cały świat. Dnia 2 kwietnia 1945 r. radio niemieckie podało komunikat biura informacyjnego, że na terytorium okupowanym przez sprzymierzonego powstała organizacja podziemna „Wehrwolf”, która postawiła sobie za zadanie „zabijać żołnierzy wojsk okupacyjnych, bez względu na ich narodowość, wiek, stan rodzinny i ich osobiste zachowanie się”.

Oświadczenie to miało widocznie na celu odwrócenie uwagi od innych ugrupowań podziemnych. (c. d. n.)

Na trasie Tour de France

drużynowo prowadzi Włochy — indywidualnie Vietto (Francja)

XVII etap gigantycznego wycisgu kołarskiego „Tour de France”, na trasie Bordeaux — Les Sables d'Olonne wygrał Francuz Tassin, przejeżdżając trasę długości 272 km w czasie 8:59:05. Drugim miejscem podzielił się Belg Schot — i Szwajcar Tarchini, mając czas 9:00:15.

W klasyfikacji indywidualnej nadal prowadzi Francuz Vietto, z czasem

122:48:03, 2) Brambilla (Włochy) — 122:49:37, 3) Ronconi (Włochy) — 122:51:58, 4) Fachleitner (Francja) — 122:54:49, 5) Robic (Francja) — 122:56:11, 6) Camellini (Włochy) — 123:02:49. W klasyfikacji drużynowej: 1) Włochy — 369:48:37, 2) Francja — 370:05:17, 3) Francja — Zachód — 371:16:05, 4) Belgia — 373:56:55.

Jędrzejowska odnosi sukcesy

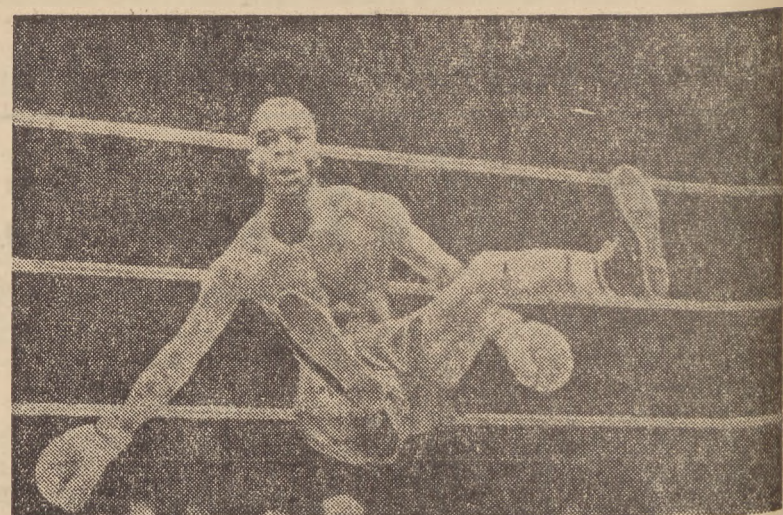
na Międzynarodowych Mistrzostwach Tenisowych

Mistrzyni Polski w tenisie Jadwiga Jędrzejowska bierze obecnie udział w Międzynarodowych Tenisowych Mistrzostwach Francji, gdzie odniosła 2 cenne sukcesy. W grze pojedynczej, w drugiej rundzie, Jędrzejowska wygrała z Angielką Quertier 6:3, 6:4, a w grze podwójnej (w pierwszej turze), grając

wspólnie z Rumunką Rurak, nasza reprezentantka wygrała z parą Manfredi (Włochy), Butler (Anglia) 6:3, 6:3.

Francuska prasa sportowa stwierdza zgodnie, że świetna nasza tenisistka jest w doskonałej formie. Zresztą ostatnie jej sukcesy nie stanowią sensacji, gdyż na ogół spodziewano się takich właśnie wyników.

TANCE AKROBATYCZNE NA RINGU

Fotoreporterowi udało się pochwycić ciekawy moment z meczu bokserskiego między Murzyna Wallace Smithem a Eddie Marotta. Oto po potężnym haku Marotty przeciwnik postrunął, wykonując niezwykle ewolucje powietrzne.

GŁOS SPORTOWY

Nasi kolejarze wygrywają w Budapeszcie

Polska — Czechosłowacja 5:3 (2:3)

W dniu 15 bm. w Budapeszcie kolejarz reprezentacja polska w ramach międzynarodowego turnieju piłkarskiego drużyn kolejarzy Europy (przy udziale 10 państw) odniosła piękne zwycięstwo nad reprezentacją Czechosłowacji, wygrywając w stosunku 5:3 (2:3).

Drużyna nasza przybyła do Budapesztu dopiero 14 bm., zaledwie 5 godzin

przed meczem. Piłkarze byli zmęczeni 48-godzinną podróżą, mając za sobą za ledwie 3 godziny snu. W tych warunkach trudno było myśleć o jakimś sukcesie. Jednak polska zagrała jednak b. bitnie, pięknie atakując Czechów, skutecznie go przerwie.

Bramki strzelili: dla Polski: Aniela — 2, Bialas, Polka i Brotek — po 1, dla Czechosłowacji zaś Hiba — 2 i ilk — 1.

Czechosłowacja — Jugosławia 5:0

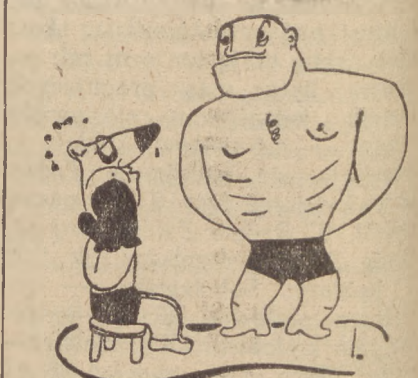
o puchar Davisa

ZAGRZEB, (Obsl. wł.) — Finał rozgrywek tenisowych o puchar Davisa w strefie europejskiej zakończył się zdecydowanym zwycięstwem Czechosłowacji, która pokonała w Zagrzebu Jugosławię w stosunku 5:0 (1).

W pierwszym dniu zawodów Cernik

pokonał Mitica 3:6, 6:0, 6:2, 1:6, 6:2, Drobny wygrał z Palladą 6:3, 8:6, 2:6, 6:3. W drugim dniu para czeska Drobny — Cernik zwyciężyła lekko Jugosławię: Mitica — Pallada 6:3, 6:1, 6:3. W ostatnim dniu rozgrywek Drobny p. ciężkiej walce wygrał z Miticem 1:6, 6:3, 6:4, 4:6, 6:1 ustalając wynik meczu na 4:0. W ostatniej grze, zamianst chorego Cernika wystąpił Smolinski, który pokonał Palladę, zdobywając pierwszy punkt dla Czechosłowacji.

Obecnie Czechosłowacja grać będzie ze zwycięzcą meczu Australia — Kanada, a więc prawdopodobnie z Australią, zwycięzcą zaś tego spotkania walczyć będzie z obrońcą pucharu, Stanami Zjednoczonymi A. P.

— Wolalby jednak mistrzu, aby mi pan dalszych lekcji boksu udzielił korespondentynie....

rys. Jan Lenica

RICHARD WRIGHT SYN AMERYKI

PRZEKŁAD WANDY MELCER

30)

— Posłuchaj, pomyślałem tylko...
Bigger zeszytywał ze strachu.
— No, dalej!
— Nie, myślę, że to nic. Ale jeżeli jesteś w kłopotach...
Bigger wszedł o parę stopni na górę i zbliżył się do niego.
— W jakich kłopotach? O czym ty mówisz?
— spytał zdyszany szeptem.
— Ja... ja tylko myślałem, że jesteś dziś taki nerwowy. Chciałbym ci pomóc, to wszystko. Myślałem...

— Skąd ci to strzeliło do głowy?
Buddy wyciągnął ku niemu zwitek banknotów.

— Patrz, upuściłeś to — powiedział.
Bigger odskoczył, jak rażony piorunem. Siegnął w kieszeń po pieniądze: nie było ich tam. Chwycił zwitek od Buddego i wsunął szybko w kieszeń.

— Czy ma widziałą?
— Nie.

Spojrzał na Byddego w długim milczeniu. Wiedział, że chłopak marzy o tym, aby go dopuścić do spółki, aby obdarzył go zaufaniem — ale nie teraz, na Boga! Mocno chwycił go za ramię.

— Słuchaj, ani pary z ust — wziął jeden banknot i wsunął chłopcu do ręki — masz, kup sobie coś, ale nikomu, rozumiesz, ni-ko-mu.

— Ach, dziękuję ci. Ja... ja... możesz być pewny. Ale czy nie mogę ci pomóc?

— Nie, nie.

Buddy obejrzał się.

— Poczekaj — zawołał Bigger.

Buddy zawrócił i stał, patrząc mu w oczy błyszczącymi, małymi oczkami. Bigger popatrzał na niego przeciągle, z ciałem sprężonym do skoku, jak u dzikiego zwierza. Ale nie, brat go nie wyda. Bratu może wierzyć. Ujął go za ramię i ścisnął tak silnie, że mały jęknął.

— Nikomu, nikomu, rozumiesz?

— Nie, nie, na pewno.

— To wracaj.

Buddy poskoczył na górę. Bigger stał zamyślony w cieniu klatki schodowej. Odrzucał od siebie to, co poczuł, nie ze wstydem, ale z niecierpliwością. Przez chwilę Buddy wzbudził w nim to samo uczucie, co Mary, kiedy leżała na łóżku, a biała zjawia zbliżała się ku niemu, krocząc przez niebieskawe ciemności nocy. Ale ten mnie nie zdradzi — pomyślał.

Zszedł ze schodów na ulicę. Zimno było, choć śnieg przestał padać. Nie co się przejaśniło.